

veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 28

maandag 28 april

Jaargang 23 - 1996-1997

afgite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Over slaagsijfers en studiedruk

Onderwijsraad geeft advies over semestereksamen

Begin februari zei rektor Oosterlinck dat het goed zou zijn in de eerste kandidatuur semestereksamen (semeks) in te voeren. Volgens de rektor worden de eerstejaarsstudenten gekonfronteerd met twee vrijheden. Enerzijds is er de vrijheid om hun leven in te richten zoals zij dat willen. Anderzijds hebben zij de vrijheid om hun studeergedrag zelf te organiseren. Die twee vrijheden zijn volgens de rektor van het goede te veel. Hij wil die laatste vrijheid door semeks inperken en zo de slaagsijfers doen stijgen (en meer studenten aantrekken). De Onderwijsraad bracht vorige week advies uit over dat voorstel. Veto nam het advies alvast door.

De onderwijsraad bestaat uit professoren van alle faculteiten en studentenvertegenwoordigers. Zij heeft een adviserende functie ten aanzien van de Akademische Raad, die de uiteindelijke beslissing over de invoering van semeks zal nemen. Voor die problematiek richtte de onderwijsraad een werkgroep op die de voor- en nadelen van semeks geïnventariseerd heeft.

Veel aandacht in het advies gaat naar

binnenin

Numerus clausus 3

"Okee okee, dan maar niet met een toelating-sproef," sprak Dokter Frankenstein. "Laten we gewoon het gebruik van plastic handschoentjes en andere contraceptiva terugschrijven: we besparen wat op onze overheeds, en over zeven jaar zullen er al héél wat minder dokters zijn." "Ach," repliceerde Dokter Dokter, "Laat die jongens maar. Wij dachten vroeger ook dat je niet zwanger wordt als je kleefband gebruikte. Daar komt niks door, dachten we. Altemaal bullshit."

Politie 4

"Dat de benamingen 'harde' en 'zachte' weggebruiker ontstaan zijn in de softe sektor is geen geheim meer. Dat dat gebeurd is door van elke soort één exemplaar profondervindelijk togen mekaar te meppen, dat weet niemand. Ik kan het weten, wat ik heb de zachte weggebruiker weer aan elkaar mogen naaien. Al bij al heb ik toch gepoogd de integriteit van zijn lichamelijkeheid te respecteren." ajouteerde Dokter Van Grauwel, hartelijk lachend.

Presesdebat 7-8

"Het gebrek aan engagement is een gevaarlijk gezwel in onze maatschappij", riep Dokter Oktagoon, en haalde vervaarlijk gestikulerend een gigantische skalpel van achter zijn rug. Uit de grijze studentenmassa sneed hij vervolgens negenentwintig Arisch verantwoordde mooie jonge folterdieren. "Vereer ze, volgend jaar! Veeg hun mouwen en lijk hun retent!", schreeuwde hij, terwijl hij zich achter de horizon in een onnoemelijke diepte wierp.

een onderwijskundige vergelijking van een jaarindeling en een semesterindeling. Het is moeilijk te stellen welke indeling onderwijskundig objectief het beste is. Er zijn immers vaak argumenten die zowel in de ene als in de andere richting opgaan. Op nivo van verwerking van de examenstof bijvoorbeeld. De werkgroep zegt dat "enerzijds de anticipatie van een relatief snel aankomend examen kan leiden tot meer 'bijhouden' van de gedooerde materie via zelfstudie. Anderzijds kan ook worden gesteld dat het voor sommige vakken essentieel is dat de leerstof moet bezinken of dat ze pas na verloop van tijd in verband kan worden gebracht met de inhoud uit andere opleidingsdelen." De discussie over de voor- en nadelen van semeks is dan ook vaak meer gebaseerd op een overtuiging dan op basis van objectieve vaststellingen.

Profeksamen

Het ontwikkelen van een aangepaste studiemethode is één van de belangrijkste opdrachten voor elke eerstejaarsstudent. De profeksamen zijn de eerste toetssten van die methode, nadien is er bijsturing mogelijk. Binnen een semestersysteem zouden die profeksamen al in november vallen. De werkgroep vreest dat studenten die minder goed aangepast aan de universitaire studies beginnen, op die manier benadeeld worden. De werkgroep stelt zich daarnaast vragen bij de representativiteit van dergelijke profeksamen: "Zal het examen representatief zijn voor de behandelde leerstof en de wijze van examineren?" De profeksamen zullen dan geen volwaardige kennismaking meer zijn met het examensysteem van de universiteit. De stof, die de professoren in november zullen bevragen, behelst slechts zeven weken les. De eerste volwaardige kennismaking met het examensysteem, de semeks, zijn dan wel niet meer zo vrijblijvend als profeksamen dat nu zijn.

Kringraad, de onderwijsgeleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), verzet zich sterk tegen de invoering van een semestersysteem. Een aantal kritieken van de studenten worden ook gedeeld door de werkgroep. Zo meent de werkgroep "dat semeks de extra-curriculaire engagementen van de studenten (onder andere jeugdbeweging, conservatoria, sportclubs, vertegenwoordigerswerk,...) duidelijk negatief zullen beïnvloeden." Vanuit verschillende jeugdbewegingen kwamen er al reacties, die hun bezorgdheid daaromtrent uitdrukten. Daarnaast vreest Kringraad ook dat professoren hun normen zullen verhogen. De studenten bereiden zich

Wereldboekendag

Op de weidse, veel te grote vlakte van het Ladeuzeplein verzamelden afgelopen woensdag 23 april een dertigtal verwaarde toeschouwers, die tussen prozaïsche busstemmen, reutelen-de fietsers, beiaardgeklepper en toeterende vrachtwagens door een glimp opvingen van een eilandje poëmen, gebracht door zes doorzichtige Oost-Brabantse dichters van het collectief 'Mengmettaal'.

bij semeks immers voor op een kleiner deel stof dan in een jaarsysteem. De studenten kunnen dan ook meer tijd per vak kunnen

investeren in de blokperiode. De werkgroep vreest "dat dit de graad van vereiste detail-kunnen dan ook meer tijd per vak kunnen

vervolg op p. 3

Student & slikgedrag

Iedereén slikt wel eens, beweert men soms. Maar buiten keelpastilles, paracetamolplacebo's en Fisherman's Friends bestaan er gevaarlijke produkten die luisteren naar namen als captagon, stimul, reactivan, catorit, amfetamines, valeriaan, dozan en lysanxia. En er zijn effecten, zoals slaapproblemen, buikpijn, spanningshoofdpijn, concentratiestoornissen, hartkloppingen en spektakulaire studieresultaten — die lukratieve jobaanbiedingen zullen aantrekken zoals stieren op een rooie lap.

"Een op tien studenten aan de pep," lees je op p. 5: de democratisering van het druggebruik. "Je kan die goeie punten maar mooi gehad hebben," zei Sigiswoldubald, en met de luchtballon van het Hooverplein koos hij voor verre hoogten en blauwe luchten.

(11)

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn. Ierst op diskette of via e-mail veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of de Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Kinecompromis

Via deze brief zouden we graag reageren op het artikel dat is verschenen naar aanleiding van het kinecompromis. In het artikel wordt namelijk nogal sterk benadrukt dat de toekenning van de opleiding Mo(tori-

sche) Re(validatie) en Ki(nesiterapie) aan de KU Leuven gestoeld is op politieke lobby en enkel en alleen "op basis van kwantitatieve redenen" aan de KU Leuven wordt toegekend.

Hoewel in een eerste reaktie dit inderdaad door de minister werd vermeld, kan het toch moeilijk ontkend worden dat ook

kwalitatieve redenen aan de basis lagen van deze beslissing. Hoewel er nog geen sprake was van een compromis, vermeldde minister Van den Bossche tijdens de interpellaties van dinsdag 18 februari 1997 reeds dat "enkel de KU Leuven een degelijke interne kwaliteitsbewaking nastreeft." Bovendien komt de KU Leuven het meest positief uit het visitatierapport dat onlangs werd gepubliceerd. Zo wordt ondermeer vermeld dat de KU Leuven als enige een voldoende bestaaf heeft. Verder wordt in het bewuste artikel aangehaald dat de katholieke universiteit bereid is "haar katholieke ziel te verkopen." Het is toch al lang geen geheim meer dat er nog maar weinig studenten zijn die louter op ideologische basis kiezen om aan de KU Leuven te studeren. Vandaar dat rektor Goosterlinck voortaan heeft om het vak godesdienst voortaan als keuzevak in het curriculum te voorzien.

De assistenten Motorische Revalidatie en Kinesiterapie

houden

- permanentie en service (uitlenen van sportruitjes en dergelijke) op het sekretariaat verzorgen

Gewenst profiel:

- kunnen omgaan met flexibele werken

- vertrouwd zijn met het studentenleven

- interesse hebben voor sport

- minimum A1 opleidingsnivo

- minimum 20 en maximum 35 jaar oud zijn

- vlot Nederlands, Frans en Engels kunnen spreken

- een vlot en creatief persoon zijn

Je schriftelijke sollicitatie stuur je samen met je cv en motivatiebrief naar het sekretariaat van Sportraad, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee voor vrijdag 9 mei om 16.00 u. De kandidaat zal dan uitgenodigd worden voor een sollicitatiegesprek op de kiesAV van maandag 12 mei om 20.00 u in De Spuyse, Tervuursevest 101. Voor meer informatie kan je altijd naar Sportraad bellen op 32.91.33 of fax 32.91.99.

Geëngageerde studenten

Kringraad verkiest op haar Algemene Vergadering van 7 mei volgende studentenvertegenwoordigers:

Een voorzitter. Hij coördineert de activiteiten van de vertegenwoordigers en is verantwoordelijk voor de uitvoering van de besluiten van de algemene vergadering.

Een vertegenwoordiger uit de groep Eksakte en één uit de groep Biomedische voor de Akademische Raad, het hoogste beslissingsorgaan van de universiteit.

Een vertegenwoordiger uit de groep Eksakte en één uit de groep Biomedische voor de Onderwijsraad, het adviesorgaan van de Akademische Raad in onderwijszaken.

Een internationaal vertegenwoordiger. Op universitair nivo is hij studentenvertegenwoordiger in het beleidscommissie Internationale Relaties. Verder is hij de stem van de Leuvense studenten in Mosaic, een studentenkoepel van 33 Europese universiteiten.

Drie vertegenwoordigers voor de sectie Ag-

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 23
Nummer 26
14 april 1997

Ver. uitg.: Ann Bries
Hoofdredactie: Benny Debruyne
Redaktiesekretaris: Ann Bries

Redactie: Dirk Bernard, Bart Eeckhout, Martijn Janssens

Doka: Dirk Bernard, Peter Creemers, Joost Helsen, Jeroen Lissens, Ivan Put
Medewerkers: Eudwig Deweghe, Joris Janssens, Evert Kets, Goedeke Leysen, Sofie Overstijns

Layout en Vormgeving: Ann Bries, Bart Eeckhout, Joris Janssens, Sofie Overstijns

Dtp: Filip De Keukeleere, Hans Vandenaabeele

Cartoons: Peties

Spelling: Ann Bries, Joris Janssens

Eindredactie: Ann Bries, Joris Janssens, Sofie Overstijns

Assistent-eindredactie: Evert Kets

Internet-Veto: <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>

e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit

Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Artoos (Kampenhout)

Opplage: 9000 exemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;

buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr;

over te schrijven op rek. nr. 001-

0959719-77

Redactievergadering

iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

gregatie, het bestuursorgaan van de lerarenopleiding. Hiervoor komt uit elke groep telkens één student.

Een kringcoördinator. Hij staat in voor de contacten met de kringen en hij vertegenwoordigt de studenten op het stadsoverleg.

Een vertegenwoordiger in de raad van bestuur van Alfaset, het bedrijf dat de kantoorinfrastructuur beheert van Veto, Sociale Raad en Kringraad.

Twee vertegenwoordigers voor de Vereniging van Vlaamse Studenten, de Vlaamse studentenkoepel.

Kandidaten dienen voor maandag 5 mei om 18.00 u een schriftelijke motivatie met cv in op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5, tel: 22.31.09 of 32.37.89.

Gregatie, het bestuursorgaan van de lerarenopleiding. Hiervoor komt uit elke groep telkens één student.

Een kringcoördinator. Hij staat in voor de contacten met de kringen en hij vertegenwoordigt de studenten op het stadsoverleg.

Een vertegenwoordiger in de raad van bestuur van Alfaset, het bedrijf dat de kantoorinfrastructuur beheert van Veto, Sociale Raad en Kringraad.

Twee vertegenwoordigers voor de Vereniging van Vlaamse Studenten, de Vlaamse studentenkoepel.

Kandidaten dienen voor maandag 5 mei om 18.00 u een schriftelijke motivatie met cv in op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5, tel: 22.31.09 of 32.37.89.

berichten

Kalaripayat

Kalaripayat is een aloude gevechtscultuur uit Kerala (Zuid-Indië). Ze bezit een unieke en gracieuze lichaamstaal (geïnspireerd door dieren), een uitgesproken zin voor rituelen en een eigen massagetechniek. Als traditioneel systeem van lichaamsstraining ligt kalaripayat mee aan de basis van talrijke dans- en teatervormen, zoals het kathakali. Op dinsdag 6 mei om 21.00 u demonstreren twee lesgevers, Krishnasadas Gurukkal en Kozhisseri Rajeevar, en enkele leerlingen deze bewegingstaal en wapenkunst in Pangaea, Vesaliusstraat 34. Info over de demonstratie krijg je bij Pangaea op tel. 32.33.96, en voor alle verdere info over kalaripayat kan je terecht bij Tirasilva vzw op tel. 02/539.23.07.

Vakature Sportraad

Voor de ondersteuning van haar werking gedurende het academijsjaar '97-'98 zoekt Sportraad Studenten KU Leuven vzw één halftijdse werkracht. De vrijgestelde zal werken onder een bediendecontract van één jaar, en dit vanaf 1 augustus 1997.

(advertentie)

BOEKBESPREKING-DISCUSSIEAVOND

"STAPPEN NAAR DE VERTE"

VAN "LEO MICHIELSEN" LERAAR,
MARXIST - JAN DEBROUWERE RED.

INLEIDING: ROB BERREVOETS
OP WOENSDAG 30 APRIL 1997
OM 20 U. IN DE MASEREELKLUB
IERSE PREDIKHERENSTRAAT 25 3000 LEUVEN
(zijstraat Brusselsestraat - inkom gratis)

STAPPEN NAAR DE VERTE - Een boek over Leo Michielsens, historicus, auteur van een gezaghebbende "Geschiedenis van de Europese arbeidersbeweging", politoloog, marxist en communist.

Jan Debrouwere, die zelf een biografie verzorgde, kreeg de medewerking van Roland Commers, Jaap Kruijthof, Jan Craeybeckx en Jules Verhelst met bijdragen over de persoon en het werk van Michielsens. Marcel Maes en Bert Van Hooricx getuigen over Michielsens als verzetman en als vriend. Louis Roth zorgde voor een bibliografie. Het boek bevat ook enkele eerder gepubliceerde maar door Leo Michielsens nu opnieuw bewerkte opstellen.

m.m.v. MASEREELFONDS afd. Leuven

DONDERDAG 1 MEI 1997 is de Masereelclub open vanaf 12.00 u. Vanaf 13.00 u. is er Minestronesop met bruin brood verkrijgbaar voor 80 BF (bovenverdieping)

Grand Café La Royale het eet-, praat- en leescafé

tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes
en...tapbieren en groentesappen, warm en
sterk en...elke dag diverse (inter)nationale
dagbladen, tijdschriften en...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

Onderwijs is kop van jut

Uorige week dinsdag voerde een dertigtal studenten actie tegen de nakende numerus clausus. Binnen enkele jaren kan immers niet iedereen die dat wil én bekwaam is nog geneeskunde, kinesiterapie of tandheelkunde studeren. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) stelt zich ook vragen bij de manier waarop de studentenbeperking georganiseerd wordt.

Omstreeks twee uur kleefden de actievoerders onder ruime media-aandacht de hoofdingang van het stadhuis dicht. Daarmee beperkten ze de toegang, net zoals de instroom volgend jaar bij de voormoede studenten zal geregeld worden. De actievoerders viseerden SP-partijvoorzitter Tobback met hun symbolische toegangsbepaling. Hij heeft onvoldoende geprobeerd de twee kemphanen van zijn partij, Van den Bossche en Colla, tot overleg te brengen. Vlaams onderwijsminister Van den Bossche zegt niet anders te kunnen dan een snelle en stevige studentenbeperking invoeren door de federale druk. Die federale druk heet kontingentering. Een vooraf bepaald aantal afgestudeerden (kontingent) komt in aanmerking voor een Rizivnummer. Enkel patiënten die bij een dokter gaan met een dergelijk nummer krijgen terugbetaling van

de ziekenfondsen. Het is Colla die als minister van Volksgezondheid de kontingentering invoerde. "De studenten hebben al in december aan Tobback een overleg gevraagd met de twee ministers en Tobback zelf", licht Pieter Tratsaert van Loko toe. "Tot op vandaag is dat beloofd overleg er nooit geweest."

Vrees

De studenten menen ook dat het onderwijs een te groot slachtoffer is van de problemen in de gezondheidszorg. "Maatregelen in de sektor zelf zijn helemaal niet zo concreet en verregaand als de studentenbeperking, die tot in het kleinste detail geregeld is", zegt Medicapreses Frédéric Meekers. "Principes als verplichte pensioenering, globaal medisch dossier per patiënt en echellonering (taakafspraken tussen huisartsen en specialisten) worden enkel aangehaald. Voor de concrete uitwerking verwijst minister Colla naar de planningscommissie en een nog op te richten Raad voor Medische Evaluatie." In die commissie en raad zitten vooral vertegenwoordigers uit de artsensyndicaten. Die zullen wel twee keer nadenken alvorens in hun eigen vel te snijden.

Dit politieke spel dreigt in het nadeel te spelen van de scholieren die eraan denken kinesist, arts, of tandarts te worden. De

Plak toe, die handel

(foto Joost Helsen)

selectie-instrumenten die moeten bepalen welke studenten worden toegelaten, zijn immers nieuw. Het is dan ook helemaal niet zeker of de ontwikkelde proeven de goede van de minder goede studenten onderscheiden. De scholieren reageren dan ook met een zekere vrees. De interscolaire leerlingraad die de scholieren uit de Leuvense middelbare scholen overkoepelt, organiseert alvast een debat met politici.

Scholier

Ziyad Abushima zit in het laatste jaar van het Koninklijk Atheneum en vertegenwoordigt zijn school in die interscolaire raad. Begin juli neemt hij deel aan de toelatingsproef geneeskunde. "We hebben de vragen uit de infobrochure aan alle scholieren voorgelegd die volgend jaar geneeskunde of tandheelkunde willen studeren. Meer dan de helft is niet geslaagd. De proef is volgens ons helemaal niet afgestemd op

de gemiddelde leerplannen. Mensen uit de Latijn-Wiskunde hebben soms geen biologie en hebben dus veel achterstand," aldus Abushima. De scholen zijn volgens hem wel bereid op specifieke vragen in te gaan van de aspirant (tand)artsen, maar voor een globale voorbereiding op de proef prijzen ze de KU Leuven aan.

De actie duurde een uurtje en kon op sympathie van de voorbijgangers rekenen. Diezelfde dag werden in de krant De Standaard de resultaten van een studie van de Luikse en Antwerpse universiteit bekend gemaakt. Volgens de studie werkte de gemiddelde arts in 1996 zo'n 55 uur per week. 58 Procent van de artsen zei 'veel' of 'te veel' werk te hebben. Sterke beroepsverenigingen slagen er blijkbaar in de toegang tot 'hun' markt af te schermen.

Ludwig Deweghe

Advies vrijbrief voor academische overheid?

De Onderwijsraad is een adviesorgaan dat in het geval van de semestereksamen de voor- en nadelen van het systeem aangeeft. Uiteindelijk beslist de academische overheid of er semestereksamen komen. De Onderwijsraad geeft dus eigenlijk geen eenduidig advies. De vraag kan worden gesteld of de Onderwijsraad niet de plicht had om een duidelijk advies te geven: een ja of een nee.

"De Onderwijsraad ziet enkel heil in de invoering van een semestersysteem, indien garanties worden geboden dat een aantal basisvoorwaarden vervuld wordt of blijft, en indien maximale inspanningen worden geleverd om potentiële negatieve effecten te minimaliseren." Die gevraagde garanties zijn wel een probleem. Zo stelt het advies ondermeer dat er "geen toename mag zijn in de omvang van de te bestuderen materie". Het is immers niet denkbeeldig dat een professor meer stof gaat geven. Zij of hij beseft dat de student tijdens de blokperiode relatief meer tijd kan besteden aan haar of zijn vak. De verleiding kan dan ook groot worden een hoofdstuk aan de cursus toe te voegen. Hoe kunnen dergelijke garanties gecontroleerd worden? Hoe zal gecontroleerd worden of de examens niet te encyclopedisch worden? Hoe zal men nagaan of professoren hun normen niet verhogen?

Er bestaan in dit universitaire landschap te weinig sluitende controlesystemen om de garanties voor de basisvoorwaarden hard te kunnen maken. Het invoeren van semestereksamen is een klein, doch belangrijk onderdeel in het grote geheel van de naleving van de basisvoorwaarden.

(ld)

Semester

vervolg van p. 1

lering en dus het encyclopedische karakter van de kennis op het examen kan doen toenemen."

Het belangrijkste potentieel voordeel van semeks bestaat er volgens de werkgroep in dat, door sneller meetellende examens te geven, "er meer structuur wordt opgelegd aan het studeergedrag en dat de kans verhoogd wordt op een evenwichtiger spreiding van de inzet en de studietijd in het academiejaar. Inzoverre die betere spreiding van studietijd resulteert in efficiënter studeren, worden hierdoor potentiële kansen op slagen in de eerste kan verhoogd." Het belangrijkste potentieel nadeel bestaat erin dat voor een aantal studenten semeks te snel in hun groepperiode komen. Zij moeten zich in een nieuwe omgeving eerst aanpassen en een goede studiemethode ontwikkelen alvorens met examens geconfronteerd te worden.

De belangrijkste vaststelling bij het lezen van het advies is evenwel dat de discussie over de invoering van semestereksamen, volgens de werkgroep maar een secundair probleem is. De onderwijsdoelstellingen van de universiteit blijven realiseerbaar in een jaarsysteem. "Veel belang-

rijker is echter de blijvende aandacht voor een verdere optimalisering van de kwaliteit van de opleidingen, het docerengedrag, de onderwijswerkvormen, de kwaliteit van de begeleiding, de optimalisering van de examens, normkonstantie, feedback en regelmatige toetsmomenten", aldus nog de nota. Benieuwd of de academische overheid eerder deze prioriteiten zal ondersteunen, dan wel of het secundair probleem aangepakt wordt.

Boze tongen durven wel eens beweren dat de rektor semestereksamen wil invoeren omdat hij denkt hiermee meer studenten aan te werven. De universiteit van Gent is al enkele jaren de snelst groeiende universiteit. Semestereksamen zouden in Gent wel eens een attractieve faktor kunnen zijn voor nieuwe studenten. Het advies stelt dat het vooral voor de ouders van die nieuwe studenten een geruststelling kan zijn. Hun zoon of dochter zal dan sneller moeten beginnen studeren en dat is zeker goed voor hun gemoedrust.

De adviesraad meent dan ook dat "als semeks niet gekaderd worden in de context van een geloofwaardig overkomend geheel van inspanningen die onze universiteit levert om de instap in de universiteit te vergemakkelijken, het slechts zal overkomen als een goedkoop verkoopargument." Binnen de werkgroep werd opgemerkt dat het profileringsprobleem van de universiteit niet te reduceren valt tot het al

dan niet invoeren van semestereksamen. De slaagsijfers verhogen mag volgens de Onderwijsraad geen doel op zich zijn. Een beter oriënteringsbeleid in het secundair onderwijs en een verdere optimalisering van het globale onderwijsproces zullen dan ook meer effect resulteren dan het invoeren van semeks.

Laatbloeiers

Indien de academische overheid principieel zou beslissen tot de invoering van het semestersysteem, dan mag dit volgens de werkgroep ten vroegste met ingang van het academiejaar 1998-1999. De organisatorische vereisten voor een semestersysteem, zijn immers zodanig groot dat die tegen volgend academiejaar onmogelijk kunnen ingevuld worden. Ook stelt het advies duidelijk dat er ook volgend jaar nog niet mag geëksperimenteerd worden met semestereksamen in bepaalde faculteiten.

Momenteel zijn er verschillende richtingen waar er weinig of geen vakken afgerond zijn in het eerste semester van de eerste kandidatuur. Bij Rechten, Toegepaste Economische Wetenschappen, Handelsingenieur, Geneeskunde, Farmacie en enkele andere richtingen is slechts één vak afgerond na het eerste semester. Indien er semestereksamen komen, zullen de permanente onderwijscommissies van die richtingen zich moeten beraden welke vakken worden gesplitst zodat ook over delen van vakken in januari kan geëksamineerd worden.

De jaarindeling zal er voor de eerste kandidatuur immers volledig anders uitzien dan dit nu het geval is. Om een idee te krijgen hoe zo'n jaar er zal uitzien, geven we een ontwerp van een academische kalender voor de eerste kandidatuur met twee semesters voor het jaar 1996-1997.

Eerste semester	
16 september	7 weken les
04 november	1 week proefexamens
11 november	6 weken les
23 december	2 weken kerstvakantie

06 januari	2 weken blok
20 januari	2 weken examens
Tweede semester	
03 februari	8 weken les
31 maart	2 weken paasvakantie
14 april	6 weken les
26 mei	2 weken blok
09 juni	3 weken examens
30 juni	1 week deliberatie
Tweede zitting	
18 augustus	3 weken examens
08 september	1 week deliberatie

Op 15 september hoor je het niet wenselijk dat de semestereksamen (semeks) een definitief karakter hebben. Studenten die niet geslaagd voor deze examens zouden dan in februari al weten dat ze eigenlijk geen slaagkans meer hebben. De mogelijkheid om een negatief resultaat gedeeltelijk te recupereren via een later examendeel in juni moet open blijven. Over de concrete uitwerking — voor hoeveel moeten semeks meetellen — spreekt het advies zich niet uit. Er zijn twee mogelijke voorstellen. Een eerste voorstel houdt in dat geslaagde studenten dat vak niet meer hoeven af te leggen in juni, en dus een definitieve vrijstelling op zak hebben. De niet geslaagde studenten zouden in juni al kunnen herkansens. Zo kan een tweede zitting in september alsnog vermeden worden.

Een tweede mogelijkheid is dat de semeks voor een bepaald aantal punten van een vak meetellen. Semestereksamen staat dan bijvoorbeeld op vijf punten en op het einde van het jaar staat het examen dan nog op 15 punten.

Ludwig Deweghe

Semeks als eind- of deeltwotering

De werkgroep acht het niet wenselijk dat de semestereksamen (semeks) een definitief karakter hebben. Studenten die niet geslaagd voor deze examens zouden dan in februari al weten dat ze eigenlijk geen slaagkans meer hebben. De mogelijkheid om een negatief resultaat gedeeltelijk te recupereren via een later examendeel in juni moet open blijven. Over de concrete uitwerking — voor hoeveel moeten semeks meetellen — spreekt het advies zich niet uit. Er zijn twee mogelijke voorstellen. Een eerste voorstel houdt in dat geslaagde studenten dat vak niet meer hoeven af te leggen in juni, en dus een definitieve vrijstelling op zak hebben. De niet geslaagde studenten zouden in juni al kunnen herkansens. Zo kan een tweede zitting in september alsnog vermeden worden.

Een tweede mogelijkheid is dat de semeks voor een bepaald aantal punten van een vak meetellen. Semestereksamen staat dan bijvoorbeeld op vijf punten en op het einde van het jaar staat het examen dan nog op 15 punten.

(ld)

Zachte weggebruikers voeren opnieuw actie

Het Lichtend Zebrapad slaat toe

Tweemaal is scheepsrecht, moeten de fietsactiviteitsvoerders van vorige week hebben gedacht toen ze precies een week na de feiten opnieuw toesloegen in het Leuvense stadscentrum. Zoals de vorige keer werd er woensdag omstreeks kwart over vier verzameld. Een vijftigtal aktievoerders werd gebriefd over de aktie, die nu enigzins anders werd aangepakt. In plaats van de bezetting van een kruispunt, werd er geopteerd

voor een zebbrapadaktie op drie vooraf geplande lokaties. Het autoverkeer zou worden opgehouden door een kwartier lang op en neer te lopen over de zebbrapaden, waardoor deze aktie min of meer binnen legale perken zou blijven en een hardhandig politie-optreden zoals de week voordien minder waarschijnlijk werd.

In drie groepen vertrokken de aktievoerders langs verschillende roetes naar twee

zebbrapaden in de Tiensestraat en op het Hooverplein, ter hoogte van kafee Donatus. Even was er enige opschudding onder de aktievoerders toen bij de eerste 'oversteek' van de Tiensestraat het eerste voertuig in de wachtende rij toevallig een politiekombi bleek te zijn. De aktievoerders wandelden wijselijk het plein naar beneden, om enkele ogenblikken later rechtsomkeer te maken, toen de blauwe streep uit het zicht was verdwenen.

Wuif

Toen de aktie eenmaal van start ging, was er door de voortdurend overstekende aktievoerders geen doorkomen aan. Met pamfletten en enkele spandoeken werden de standpunten duidelijk gemaakt aan automobilisten en voorbijgangers. Net als vorige week werd er geijverd voor meer ruimte voor de zachte weggebruikers (hoofdzakelijk voetgangers, fietsers en bussen). Meer bepaald werd het huidige repressieve optreden van de politie tegenover fietsers aangeklaagd, evenals het gebrek aan voldoende en degelijke fietsstallingen in de stad.

Na een kwartier werd zoals beloofd het aktieterrein verplaatst. Hierdoor kon deze ludieke zebbrapadaktie opvallend veel begrip rekenen bij voorbijgangers en zelfs wachtende automobilisten. Er werd over en weer gewuifd, gelachen en sommige chauffeurs moesten zelfs niet gevraagd worden hun motor stil te leggen. Kwestie van geld en het milieu te sparen. Een tiental minuten

later sloegen de aktievoerders op een gelijkaardige manier in de Tiensestraat toe, op het zebbrapad aan college De Valk. Ook hier werd de aktie na een kwartier weer afgebroken en was de politie nergens te bespeuren. Bij gebrek aan melding of aan reaktietijd, we hebben er het raden naar.

Het laatste kruispunt dat volgens plan bezet zou worden was dit van de V. Decosterstraat en de Diessestraat. Hier ging een aantal leden van de harde kern over tot een spontane zitstaking. Er volgde eveneens een woordenwisseling met een aantal klanten van kafee Marengo die het blijkbaar niet eens waren met de standpunten van de zachte weggebruikers. Toch kon men op sympathie rekenen van voorbijgangers, onder meer van een jongeman die enkele jaren geleden in Antwerpen werd aangereid bij het oversteken van een zebbrapad en gedurende vijf maanden in coma lag. Hij had zich spontaan bij de aktievoerders aangesloten en deelde ijverig pamfletten uit. Toen de politie op de Bondgenotenlaan verscheen, werd de aktie afgebroken en verplaatst naar de Sijndolderstraat ter hoogte van het postkantoor.

Fallus

Dit zebbrapad was het eerste dat buiten plan bezet werd. Hier viel te noteren dat een heethoofdige automobilist zich uit de onstane file losmaakte en probeerde zich door de zebbrapadgebruikers heen te wurmen. Opnieuw verscheen de politie ten tonele en ditmaal werd de automobilist terechtgewezen door de afm der wet. Dit geschiedde natuurlijk tot groot jolijt van de aktievoerders en met een zielig fallusgebaar van de automobilist tot gevolg. Na het zebbrapad aan het postkantoor ontstond er enige tweedracht onder de zachte weggebruikers. Sommigen vonden het nu welletjes geweest, anderen wilden blijkbaar tot het bittere einde doorgaan.

Een uitgedunde groep maakte nog telkens een tiental minuten uitvoerig gebruik van zebbrapaden op het Damiaanplein en in de Schapenstraat, alvorens huiswaarts te keren. De politie stond erbij en keek ernaar, maar greep niet in. Met deze zebbrapadaktie werd voor de tweede maal in twee weken aandacht gevraagd voor de zwakke positie van de zachte weggebruiker. Ditmaal werd er ongetwijfeld een groter publiek bereikt, niet in het minst door de verschillende lokaties. Over verdere akties is nog niets geweten, maar het is twijfelachtig of de aktievoerders het hierbij zullen laten.

Evert Kets

De Witte Mars, nu ook in uw provinciehoofdstad

(foto Peter Creemers)

Toelichting bij de politiestatistieken

Opletten dat fietser niet "nieuwe verkeersaggressor" wordt

Torige week donderdag werd op het Leuvense stadhuis een persconferentie georganiseerd om de politiestatistieken van 1996 toe te lichten. Ze zijn de neerslag van alles wat op 'krimineel' gebied fout gaat in de Leuvense omgeving, en moeten voor het vijfhoeksoverleg tussen burgemeester en schepenen, de procureur des konings, de gemeentepolitie, rijkswacht en gerechtelijke politie de basis vormen van hun beleid. Op basis van deze gegevens kiezen de politiediensten de brandpunten uit waarop ze zich zullen concentreren. De aandacht voor de rijwielande student zal er alvast niet op verminderen. Eén van die 'brandpunten' wordt namelijk de zwakke (heden ten dage zachte) weggebruiker — en gezien de voetganger nauwelijks in ongevallen betrokken raakt, slaat dit vooral op fietsers.

procent zijn bromfietsers. Voetgangers hebben niet zoveel te vrezen, want ze zijn in maar zeven procent van de ongevallen betrokken partij. Wat de fietsers betreft, worden als voornaamste oorzaken genoemd: "het voorbijrijden van fietsers, het openen van portieren, het in- en uitrijden van garages en parkeerplaatsen." Het rapport maant aan erover te waken "dat de fietser niet de nieuwe verkeersaggressor wordt, naarmate de auto door het Leuvense verkeersplan uit de binnenstad wordt verdreven. Een defensieve rijstijl van fietsers en bromfietsers is belangrijk in de stad." De aandacht die de politiediensten willen besteden aan de zwakke weggebruiker — vooral aan de fietser — is dan ook makkelijk te verklaren. Zo moet een verfijning van de analyses duidelijk maken hoe het precies zit met de ongevallen in eenrichtingstraten waar fietsers in de twee richtingen mogen rijden; als blijkt dat daar meer ongevallen gebeuren met fietsers dan in andere straten, zal men eens opnieuw moeten nagaan of het wel opportuun is fietsers in beide richtingen toe te laten.

Barbecue

Wat de geluidsoverlast betreft is het nog moeilijker te weten in hoeverre het aantal meldingen representatief is voor de realiteit. Niet alle geluidsoverlast wordt gerapporteerd, niet elke oproep (ongeveer 800) is relevant en heel vaak is men al tevreden als het lawaai ophoudt en wordt er geen klacht ingediend. Verrassend is wel de vaststelling dat er op donderdag minder meldingen zijn dan op woensdag of vrijdag. Een pasklare uitleg hadden de woordvoerders daar niet voor. Ze vermoeden dat de Leuvenaars op die dag dan toleranter is jegens de studenten omdat het de laatste dag voor het weekend is; ze gunnen

hen hun pleziertje. Maar ook hier dringt een verfijning zich op, zei burgemeester Louis Tobback. "Neem nu het weekend", voegde hij daaraan toe, "wie zegt dat er dan niet veel (onterechte) klachten zijn van mensen die zich op hun vrije dag gestoord voelen omdat hun buurman het gras afrijdt of een barbecue houdt?"

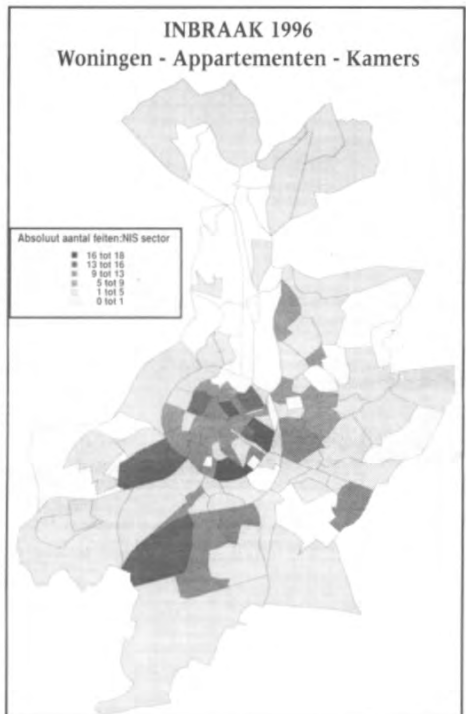
Een goed drugbeleid was vanaf het begin van het vijfhoeksoverleg een prioriteit. Tussen januari en september '96 waren er 212 druggevallen, een jaar later tijdens dezelfde periode waren er dat 241, een stijging met 14 procent. De politiediensten zien dat allesbehalve somber in: de stijging schrijven ze op het aktief van een verhoogde aktiviteit van de politiediensten, een hogere efficiëntie dus. Bovendien moeten ze maar in twintig procent van de gevallen repressief optreden. In de andere gevallen gaat het om mensen die na hun eerste gebruik door het parket naar de hulpverlening verwezen worden en niet meer met drugs in aanraking komen. Ook hier leggen de politiediensten dus in hun beleid de nadruk op preventie en goede begeleiding, eerder dan op harde maatregelen.

Sofie Overstijns
Benny Debruyne

In Leuven wordt ongeveer 1.200 keer ingebroken, waarvan 500 keer bij particulieren. Per jaar wordt één op 68 huizen door dievenhanden beroerd, beduidend minder dan vroeger trouwens. Het gaat dan vooral over kamers (studio's) en appartementen. De dieven weten blijkbaar dat in studentenkoten zoveel niet te rapen valt.

Aggressor

Interessanter is de vraag hoe het de verkeersveiligheid vergaet. Per jaar gebeuren in Groot-Leuven zo'n 600 verkeersongevallen met lichamelijk letsel. Daarnaast zijn er 1.250 meldingen van ongevallen met stoffelijke schade. Van die 600 gevallen met lichamelijk leed, zijn in 25,5 procent van de gevallen fietsers betrokken, en 16,7

Eén op tien studenten aan de pep

Slikken om erdoer te geraken. Uit een onderzoek dat in '93 het slikgedrag van de Leuvense student peilde, bleek dat meer dan de helft van de studenten geneesmiddelen consumeert tijdens de blok en de exams. Bij een op tien studenten gaat het om pepmiddelen zoals captagon, stimul, reactivan, catorit en amfetamines. Adelin De Groote, arts in het medisch centrum voor studenten, zette woensdag een boompje op over deze problematiek. Veto leende een luisterend oor.

Voor veel studenten die gedurende het jaar niks hebben uitgevoerd is de verleiding erg groot om op het einde van het jaar met behulp van pepmiddelen toch nog hun eerste zit te halen. Uit de onderzoeksresultaten viel af te leiden dat vierdejaarsstudenten tijdens de blok en de exams ongeveer het dubbel slikken van tweedejaars. Jongens zouden sneller aan de zware middelen zoals captagon zitten. Meisjes daarentegen slikken over het algemeen meer, maar ze houden het dan wel bij catorit of iets dergelijks.

Peppmiddelen — ook wel eens wekamines genoemd — zijn in tegenstelling tot kalmeer- en slaappmiddelen nooit grondig onderzocht op hun werking en bijwerkingen. Deze geneesmiddelen zijn ontwikkeld in de jaren veertig. De enorme vraag is de enige reden waarom men ze nog niet van de markt heeft genomen. Van captagon kan je na langdurig gebruik psychotisch en agressief worden. Bovendien werkt het product verslavend: je gaat al snel het gevoel krijgen dat je moet slikken om iets te kunnen presteren. Ondanks de risico's die samenhangen met het gebruik van pepmiddelen, geven de voordelen voor studenten vaak de doorslag. Waarom zou je het laten? Lichamelijke en geestelijke vermoeidheid worden kunstmatig weggevoerd, je waakzaamheid verscherpt en je zelfvertrouwen wordt opgekrakt. Over andere dingen — zoals het feit dat je er angstig, nerveus en kotsmisselijk van kan worden, je kritisch vermogen afneemt en je bij langdurig gebruik de dosis iedere keer zal moeten verhogen om hetzelfde effect te krijgen — wordt meestal gezwegen. Vooral zenuwachtige, gevoelige personen kunnen nochtans heel nadelige gevolgen ondervinden bij het gebruiken van pep.

De meeste studenten halen hun kalmeer- en slaappmiddelen uit het nachtkastje van hun vader of moeder. Zware pepmiddelen zoals amfetamines kan je bij de apoteker krijgen, maar niet zonder voorschrift. Dit hoeft zeker geen beletsel te zijn. Naar verluidt is er een arts in Heverlee die tegen de minimale vergoeding van 350 frank voorschrijft wat je maar wil. Anders voorzien kotgenoten of andere contacten je wel tegen een vriendenprijsje.

Kortsluiting

In het medisch centrum krijgen de dokters tijdens de examensperiode gemiddeld duizend studenten over de vloer. Uiteraard schrijven ze bij psychosomatische klachten zoals slaapproblemen, buikpijn, spanningshoofdpijn, concentratiestoornissen en hartkloppingen niet onmiddellijk voor waar de studenten eigenlijk voor gekomen zijn. De artsen gaan eerst op zoek naar de eigenlijke oorzaken van de klacht. Vaak hebben studenten problemen op kot, relatieproblemen of problemen thuis. Pep- en andere middelen zullen in deze gevallen eerder kortsluiting in het systeem veroorzaken dan voor een uitweg zorgen. De dokters streven er vooral naar dat jongeren op een verantwoorde manier met geneesmiddelen leren omgaan en bij het gebruik ervan geen onverantwoorde risico's nemen.

Studenten die aan het begin van de examenperiode al pep slikken, verminderen

gevoelig hun kansen om heelhuids door de exams te komen. De studentenartsen raden dit dan ook ten stelligste af. Peppmiddelen verhogen de arbeidscapaciteit en iemand die een hele nacht op pepmiddelen blokt, heeft een royale grabbel in zijn energiereserves gedaan. Een gedeeltelijke reku-peratie van de verloren uren slaap is dan ook noodzakelijk om er terug wat bovenop te komen. Dit gaat niet als je nog drie of vier weken exams voor de boeg hebt. Als dat ene examen op het einde van de reeks het eindresultaat in de negatieve richting dreigt te beïnvloeden wordt pep wel eens als noodoplossing voorgeschreven. Na een paar dagen slikken is er geen enkel probleem om te stoppen. Gevaarlijk wordt het pas vanaf het ogenblik dat je langer dan tien dagen op pep blokt. Dan wordt je beschouwd als een risikoslikker. Als je langer

dan een week elke dag geslikt hebt, kan plotseling stoppen met het innemen van stimulantia nefast zijn. Het gebruik moet geleidelijk afgebouwd worden.

Koelbloedig

Sommige studenten hebben te maken met slaapproblemen tijdens de exams. Slaappmiddelen zijn de geknipte oplossing hiervoor. Bij een te hoge dosis zijn futloosheid, misselijkheid en hoofdpijn de volgende dag gegarandeerde kost. Recente slaappmiddelen hebben deze neveneffecten minder. Slaappmiddelen kunnen niet zoveel kwaad, het is echter niet de bedoeling dat je ermee doorgaat te nemen na de exams, al is het mogelijk dat je in het begin meerdere nachten na elkaar wakker ligt. Paniekaanvallen voor de exams of

na een minder goed examen komen ook wel eens voor waardoor het onmogelijk wordt voor de persoon in kwestie om nog meer leerstof in zijn of haar hoofd te stoppen. Kalmeermiddelen zoals valeriana, clozan en lysanzia zijn sterk angstwerend, maar kunnen tot gevolg hebben dat je een hele voormiddag onverschillig boven je boeken zit te suffen. Het probleem bij deze middelen is om de juiste dosis te vinden. Deze kan individueel sterk verschillen. Paniekerige personen moeten immers genoeg op hun gemak gesteld worden, maar tege-lijkertijd nog in staat zijn om te werken.

Goede Leysen

Dokter De Groote en alle andere artsen van het medisch centrum voor studenten hebben een speciale examenservice, waar je vanaf 2 juni een beroep kan op doen. Normaal gezien is het examen-centrum open van maandag 8.30 u tot vrijdag om 16 u. Na de sluitingsuren wordt je bij noodsituaties automatisch doorgeschakeld naar Heverlee, waar ze je het nummer van de arts van wacht geven. Vanaf 2 juni kan je echter gedurende vijf weken ook ieder zaterdag van 10 tot 12 u in het Van Dalecollege terecht met je grote of minder grote medische problemen. Blok ze.

Teaterfestival Kultuurraad begin van nieuwe traditie

De onweerstaanbare opkomst van een festival in progress

at een hele hoop studenten en aanverwant jong volk met tonel in de weer is, is geen nieuws. Alleen hadden zij tot dusver nergens in Leuven een podium om hun kunstjes te vertonen. Dat podium werd hen nu aangeboden door

Op het teaterfestival mocht het publiek geen professionele podiumkunst verwachten, hadden de organisatoren vooraf gewaarschuwd. Kultuurraad wou naast het actuele teater van de kunstcentra en het reizend repertoiretooneel van de kulturele centra het tooneel van de amateur een plaats

geven. Amateur niet in de zin van zondagsakteur, maar in de zin van 'liefhebber': iemand die tonel speelt omdat hij dat graag doet. Op 'Theater Now' zag je acteurs in opleiding, naast studenten die moedig een eigen groepje uit de grond gestampt hadden en dankbaar gebruik maakten van de unieke kans die ze kregen om in de Stucempel te spelen.

De keuze van Kura voor het jonge geweld valt dan ook erg goed te verdedigen. Net daarom is het zo jammer dat de organisatie haar eigen initiatief met zoveel ernst overlaadde. Kijk bijvoorbeeld naar de cultureel correcte titel — tweetalig en met slash in het midden — of naar het discours in de programmabrochure dat best wel een fris anarchistisch en vooral relati-verend windje kon verdragen. Maar ook op de planken viel er weinig te lachen. Als jongelui vandaag het podium opkruipen, dan is dat blijkbaar vooral om de wereld kond te doen van hun angst en vrees. Het psychosociale drama domineerde 'Theater Now', gebrek aan communicatie en verdringing van gevoelens waren troef. De neiging om alles uit te leggen stond daarbij de neiging om gewoon goed teater te spelen nogal eens in de weg, zo bleek bij de voorstellingen van de compagnies 't Sirk, De Hitte en In Effigie.

Nochtans kon het ook anders. Dat werd vrijdag bewezen door achtereen-volgens Gunther Samson en het duo Clara Van Den Broek/Bruno Van Den Broecke. Hoewel hun teksten — respectievelijk 'De Keizer van het verlies' (Jan Fabre) en 'Pick-up' (Gerardjan Reijnders) — misschien wel de meest zwartgallige van het hele festival

waren, gingen de acteurs door hun speelstijl met een zekere ongedwongenheid om met hun materiaal. Daardoor slaagden ze er wel in de spanningsboog te creëren tussen oprechte ontroering en teatrale afstandelijkheid, waar het de andere voorstellingen nogal eens aan ontbrak. Beide korte stukken vormden alleszins het onbetwistbare hoogtepunt van het festival.

Arenberg

Niet dat de rest zomaar onder tafel geveegd moet worden. Elke voorstelling had zijn sterke kanten en zijn minpunten. 'De Leedlozen' van Cie. De Hitte bijvoorbeeld, die in ware 'do it yourself'-stijl ook de tekst zelf hadden geschreven, vertrok van een thematisch erg aantrekkelijk en origineel gegeven. Er werd een samenleving ten tonele gevoerd waarin uiting van emoties bestraft werd met vervreemding van de ledematen: wie weent, wordt een plant. Het stuk miste evenwel een dynamische regisseurhand die met een dramaturgische ingreep hier of daar tekst en voorstelling beter had kunnen stroomlijnen. In 'Onze onweerstaanbare opkomst' was het vooral de verbluffende natuurlijkheid van de spelers — allen studenten Kulturele Studies — die kon bekoren. Het weer tot leven wekken van een concept dat afgestemd was op een eenmalig toonmoment enkele maanden geleden, bleek echter een (te) riskante zaak.

Wat op 'Theater Now' te zien was, waren — zoals de ondertitel deed vermoeden — duidelijk voorstellingen die nog 'in progress' waren. Belangrijker dan hoe ze er stonden was dan ook dat ze er stonden. Zowel de organisatie als de voorstellingen getuigden van een gezonde dosis lef, die zeker een opvolging verdient volgend jaar. Het talent is er, het publiek is er en het gat in de markt tussen Stuc en het KC Leuven in, is er eveneens. Wanneer je terugkijkt op 'Theater Now/This is Theater', kan je je enkel afvragen waarom Kultuurraad nooit eerder op het idee is gekomen om een teaterfestival te organiseren. De klacht dat jongelui bijna nergens in deze universiteitstad terecht kunnen om hun teaterreksploten te tonen is al oud, maar werd door Stuc altijd afgewimpeld met een verwijzing naar de bescheiden faciliteiten van het kunstcentrum zelf. Hopelijk wordt er bij de toekomstige Stucverhuis naar Arenberg ook eens aan de studenten gedacht.

Bart Eeckhout

(foto Jeroen Lissens)

Kultuurraad met Theater Now/This is Theater'. Gedurende drie dagen werd in Stuc 'vijfhonderd minuten teater van mensen in progress' opgevoerd, verdeeld over zeven voorstellingen. Belangstelling en waardering waren groot, zodat gehoopt mag worden dat een nieuwe Kultuurraadklas-sieker geboren is.

Kamperen als kunst

In het kader van de groots opgezette tentoonstelling rond kunst en ecologie 'Nature Morte' — die nog loopt tot 23 mei — heeft de Antwerpse kunstenaar Guillaume Bijl de Leuvense kruidtuin getransformeerd tot camping. Nietsvermoedende wandelaars krabben zich ongetwijfeld in het haar bij het zien van zo'n 'kunstwerk' en vragen zich af wat de zin van dit alles wel moge wezen.

Wie een beetje bekend is met het werk van Bijl 'herkent' de camping als één van zijn typische installaties. In 1979 opende de kunstenaar zijn eerste installatie in galerie Ruimte Z te Antwerpen, in de jaren tachtig gevolgd door een schier oneindige reeks van winkelinstallaties, een biljartzaal, een kapsalon, een centrum voor beroepsopleiding, een zaal in een psychiatrische instelling en zelfs een rekonstruktie van een tentoonstelling met fictieve Amerikaanse kunstenaars. Als voorlopige finale creëerde hij een magistraal uitstalraam met wassen beelden voor de Documenta IX, in de zomer van 1992 te Kassel.

Wat deze verzameling voorwerpen zo intrigerend en bevreemdend maakt, is hun gewijzigde kontekst. In tegenstelling tot de 'ready-mades' van Duchamp echter, isoleert Bijl de voorwerpen niet van hun omgeving en verheft hij ze niet tot kunst. Hij wijzigt alleen de kontekst, en toont daarbij de banaliteit en de lelijkheid van onze leefwereld aan. Hij creëert een getrouwe representatie op schaal 1/1 van situaties en plaatsen uit het dagelijks leven in de 'tempel van de kunst', zodat de bezoeker bijna vergeet dat hij het werk ziet in een museum. Dit bevreemdende element werkt nog sterker door in zijn 'installatie' op de tentoonstelling 'Nature Morte'. Wat maakt het groepje tenten immers tot een kunstwerk? Ze staan midden op het grasveld, een grasveld dat je als gewone bezoeker van de kruidtuin niet mag betreden. Hierin schuilt ook de contradictie, en verwerft de installatie een status

(foto Ivan Put)

die een gewone kampeertent absoluut niet heeft.

Ersatz

Bijna twintig jaar is Guillaume Bijl bezig met installatiekunst van zeer uiteenlopende strekking. Hij verdeelde zijn werk zelf onder in vier categorieën. De eerste zijn de 'transformatie-installaties', waarbij hij een realiteit inschakelt in een niet-reëel: hij plaatst een sociaal of economisch nutbedrijf in het per definitie niet-funktionele kader van de kunst. Bijl pleitte in 1979 in een pamflet al voor de afschaffing van

kunstcentra, en stelde voor om ze om te bouwen tot sociale nutsinstellingen. Nochtans is dit kader noodzakelijk om Bijl's werk als 'kunst' te kunnen identificeren.

De tweede categorie is die van de 'situatie-installatie' die als ersatz- of schijnwer-

'turntaal' uit 1983 vervullen kamerplanten de rol van ersatzelement, een schijn van natuur in een lelijke, banale, 'kultuurlijke' wereld. Het artistieke is leugenachtig, reproduceert. Bijl spreekt over zijn werk als 'driedimensionele stillevens', met een vanti-

kelijkheid funktioneert. Een goed voorbeeld hiervan is het tentoonstellingsproject met 'valse', onbestaande kunstenaars. Ten derde zijn er de 'compositions trouvées', die sinds 1983 dienst doen als hedendaagse stillevens. De 'sorry's' tenslotte, vanaf 1987 ontwikkeld, vormen absurde en poëtische voorstellingen van een denkbeeldige realiteit.

Guillaume Bijl's installaties evoceren de tegenstelling natuur - cultuur op indringende en directe wijze. Reeds in de 'psychiatrische kliniek' uit 1981 verwerkte hij kamerplanten, die als een soort minimum 'condition humaine' fungeren om van een menswaardig bestaan te kunnen spreken. In zijn

tassymboliek, een morele dimensie die in zeventiende eeuw niet zou hebben bestaan. En zo past deze kunstenaar perfect in het tentoonstellingsconcept van 'Nature Morte', al be vraagt hij daarbij ook het statuut van de hedendaagse kunst. Is het kunstwerk geen kitschobject bij uitstek geworden? Daartoe plaatste hij bijvoorbeeld een vlaggetje met het opschrift 'Opgepast. Kunst!' bij één van zijn installaties.

Ann Bries
Sofie Overstijns

Zuidelijk Toneel speelt vergeten familiedrama van François Mauriac

Nobelprijs maakt niet noodzakelijk gelukkig

Iestig jaar geleden schreef romancier François Mauriac zijn eerste toneelstuk, 'Asmodée'. Het werd een groot succes bij zowel publiek als kritiek. Mauriac had de smaak te pakken en hij ging verder op de ingeslagen weg. De man schreef 'Les Mal-Aimés' ('De onbeminden') en daarna nog een tweetal stukken. Ze werden echter steeds slechter ontvangen, en tenslotte gaf hij er onthoud de brui aan. De stukken werden ook niet meer opgevoerd en zo goed als vergeten, tot Ivo Van Hove er begin dit jaar een van onder het stof uit haalde. Een tegendraadse, maar waardevolle keuze.

De Franse schrijver en nobelprijswinnaar François Mauriac is eigenlijk vooral bekend van de romans die hij in de jaren twintig en dertig schreef. Hij liet zich daarvoor inspireren door de problemen van het katholieke, burgerlijke milieu in Les Landes, waar hij in het begin van deze eeuw opgroeide. In boeken als 'Le noueu de vipères' — zijn meest bekende werk — proberen de personages zich te onttrekken aan hun milieu en de verstikkende greep van het vrome gezinsleven. Net als bij de schrijver zelf het geval was, blijkt deze poging meestal tevergeefs, en leidt ze tot een zware innerlijke strijd, met vertwijfeling tot gevolg.

Dat manifeste gebrek aan een happy end vinden we trouwens vaker terug in de stukken die regisseur Ivo Van Hove regisseerde voor zijn Zuidelijk Toneel. Sinds hij in 1990 het toneelgezelschap De Tijd — waar hij samen met Lucas Vandervorst de artistieke leiding voerde — verliet, grijpt van Hove steeds meer naar stukken van deze eeuw. Vooral de periode tussen 1920 en 1940 blijkt daarbij zijn favoriet. In die jaren besteedde de avantgarde van de toneelauteurs veel aandacht aan een nieuwe aanpak van het theater, op vormelijk en inhoudelijk nivo. Vooral Tennessee Williams ('Tramlijn begeerte') en Eugene O'Neill ('Begeren onder de olmen') voor het angelsaksische, en Jean Genet ('Splendid's') en Mauriac voor het franstalige taalgebied, lijken bij van Hove hoog te scoren.

Respons

Dat een dergelijke afwijking van het pad van het traditionele repertoiretooneel niet voor de hand ligt en op flink wat kritiek mag rekenen, was te voorspellen. Een Nederlandse recensent vroeg zich in zijn bespreking van 'De onbeminden' bijvoorbeeld af waarom dit stinkende lijk in godsnaam opgedolven moest worden. Voor Van Hove schied deze waaromvraag zijn doel echter voorbij. Hij beroept zich erop dat hij op zijn intuïtie afgaat en gevoelsmatig zijn stukken kiest, zonder aandacht te willen

besteden aan de bestaande kanon of aan redelijke argumenten. Dat die aanpak tot onverwacht mooie resultaten kan leiden, is in het verleden wel duidelijk bewezen. Van de stukken van Eugene O'Neill, die bij ons amper wordt gespeeld, kocht Van Hove de rechten en encenseerde hij er maar liefst drie. Met het zeer sterke 'Rijkemanshuis' wist hij vriend en vijand te verbazen.

Ook 'De onbeminden' kreeg al heel wat positieve respons in de pers. Het stuk beschrijft de getormenteerde relatie tussen een vader, officier De Virelade, en zijn twee dochters. Moeder de vrouw is er vandoor en heeft een drinkende vader laten zitten met Elisabeth en haar jongere zus Marianne. Elisabeth neemt de moederrol over en houdt zo haar vader op de been. Marianne lijdt nog het meest onder de situatie: ze ziet in haar zus het evenbeeld van haar moeder, de vrouw die hen verraden heeft. Al met al lijkt er in het begin van het stuk toch een soort wankel evenwicht te bestaan.

Avondje

Dat evenwicht wordt echter ruw verstoord op het moment dat Elisabeth zich verlooft met Alain. Op die manier probeert ze zich te onttrekken aan de zware familiale druk en de verwachtingen die haar vader van haar heeft. Tussen de vier onbeminden gaat het van dan af hard tegen hard. Allemaal zijn ze op zoek naar een beetje liefde,

maar het geluk van elk van hen heeft onvermijdelijk het ongeluk van de anderen tot gevolg. Een uitzichtloze situatie, waarin de personages in hun egoïstische gespartel naar persoonlijke vrijheid alleen maar dieper wegzinken in het verstikkende drijfzand van hun milieu en geloof.

Al met al zeker geen opwekkend, ontroerend of zelfs mooi stuk — in de gangbare betekenis van het woord. 'De onbeminden' is een keihard familiedrama in de naturalistische traditie, dat de kijker een beeld geeft van hoe ongenadig mensen kunnen zijn voor elkaar en zichzelf. De gedreven acteursprestaties, vooral van Hans Croiset (de Virelade) en Camilla Siegertz (Marianne), geven een grote meerwaarde aan het stuk van Mauriac, dat trouwens heel zorgvuldig vertaald is door Eric de Kuyper en Céline Linssen. Geen gezellig avondje uit, wel een aangrijpend spel over menselijke emoties en de ondergang van een gezin. En dat u nog nooit van Mauriac heeft gehoord, mag geen reden zijn om niet te gaan kijken. Ivo Van Hove heeft al overtuigend bewezen dat ook bij de niet-gekanoniseerde stukken parels te rapen zijn, en, immers, onbekend maakt al te vaak onbemind.

Martijn Graumans

Het Zuidelijk Toneel speelt 'De onbeminden' van François Mauriac op 29 en 30 april in de Stadsschouwburg, telkens om 20.00 u. Kaarten kosten 200, 350 of 500 frank. Dramaturg Bart Van den Eynde leidt de voorstelling in.

"En nu een heel jaar je zak afdraaien"

In de kringverkiezingen achter de rug zijn, de vaten leeg, de stemmen geteld, verliezende ploegen afdruppen en de eksamens nog niet niet voor de deur staan, achtte Veto de tijd rijp om het nieuwe clubje verkozen uit diverse richtingen eens rond de tafel te brengen. Hoe zit het met de — soms zeer grootschalige — kampanjes van de verschillende ploegen? Zijn studenten nog mobiliseerbaar voor allerlei acties? Deze en andere vragen, die de verschillende nieuwe ploegen aan elkaar stelden, vormden het onderwerp van discussie.

Uit het bijwijken zéér geanimeerde gesprek met de pas verkozenen Stijn Bastiaens (onderwijscoördinator Ekonomika), Dries Bruylandt (preses Ekonomika), Thomas Peeters (kringcoördinator Politika), Luc Daelmans ('serieuze zaken', vroeger 'hete hangijzers', VRG), Stijn Vanoppen (VRG), Thomas Mees (preses VRG), Erland Pison (vicepreses VRG), Ben Van Beeck (preses Germania), Jan Derom (vicepreses Germania), Koen Vanachter (vicepreses Germania), Sofie Derez (vicekringcoördinator Psychologie), Sven De Cremer (kringcoördinator Psychologie), en de oudgedienden Poi Verwildt (huidig preses LBK) en Jörg Winters (huidig vicepreses LBK) kwam het volgende distillaat. Veto gooide alvast de knuppel in het hoenderhok.

Veto: Hoe zit het met het imago van preses en presidium, dat de naam heeft van alleen maar bezig te zijn met kantussen, fuiven en andere uitspattingen?

Sven (Psychologische Kring): «In de Psychologische Kring spreken we liever over een 'kringcoördinator', omdat die titel niet die — in mijn oren — negatieve bijklank heeft. Het illustreert ook onze democratische werkwijze, ik sta immers niet 'boven' de anderen, ik koördineer alleen.»

Stijn (VRG): «Wat is de meerwaarde daarvan?»

Sven (Psychologische Kring): «Wij werken niet hiërarchisch, maar er is natuurlijk iemand nodig die de eindbeslissing neemt, dus een kringcoördinator als gespreksmoderator.»

Thomas (Politika): «Bij ons werkt het niet hetzelfde, wij spreken niet van een presidium, de nadruk ligt op de kring. Wij werken in een open structuur, en als om het even welke student twee kringvergaderingen aanwezig is, krijgt hij ook stemrecht. Dat creëert een veel bredere basis om mee te werken, en heeft dus een groot democratisch gehalte.»

Thomas (VRG): «Bestaat dan niet het gevaar dat men heel makkelijk een puitsch kan plegen op het democratisch verkozen presidium?»

Thomas (Politika): «Vanaf de derde vergadering in principe wel, ja. De praktijk wijst echter uit dat het goed werkt.»

Konstruktief

Thomas (VRG): «Je hebt toch verkiezingen om op een democratische wijze een presidium te vormen. Met jullie systeem loop je het risico dat de democratisch verkozen ploeg gewoon wordt weggestemd.»

Poi (LBK): «In de Landbouwkring wordt er per functie gekozen en is het de bedoeling dat de volledige kring een jaarwerking goedmaakt. Er wordt ook niet met grote kampanjes of ploegen gewerkt. Er zijn trouwens bijna nooit meer dan twee kandidaten voor een functie, en die spreken dan onderling af wie opkomt. Zo krijg je één hechte ploeg, die op de verkiezingsavond zelf wordt voorgesteld en waar bijna geen stemmen tegen zijn. Dat garandeert een heel jaar een goede, rustige werking.»

Dries (Ekonomika): «Bij ons wordt er wel met ploegen gewerkt, maar het is eigenlijk een vrij tolerant systeem. Na de verkiezingen worden er zelfs mensen van de andere ploeg opgenomen in de werking, dus dat is niet echt een probleem.»

Thomas (VRG): «Iemand die bij ons konstruktief wil meewerken, is altijd welkom. Het is nu niet meer zo dat de ene ploeg tegenover de andere staat.»

Sven (Psychologische Kring): «Waarom dan nog verkiezingen per ploeg?»

Jörg (LBK): «Om een basisstructuur van een presidium te hebben.»

Dries (Ekonomika): «Het voordeel is ook dat we de mensen heel goed kennen. We bereiden onze kampanje het ganse jaar voor, en dan kan je echt een stevige ploeg vormen.»

Thomas (VRG): «Het is — misschien grof uitgedrukt — het principe van 'the winner takes it all'. Anders bestaat het risico dat je ploeg bestaat uit twee grote koalities. Het moet praktisch werkbaar blijven.»

Klieken

Poi (LBK): «Soms zijn er wel wrijvingen, maar wij laten zien dat wij toch als één

maar één ploeg, maar de andere kan er gerust bij.»

Thomas (VRG): «Als je voor ons verliest, verlies je inderdaad volledig en daar gaan veel kapabele mensen mee verloren.»

Op dat ogenblik eskaleerde het gesprek lichtelijk. In alle drukte werd toch nog duidelijk dat zowel het ploegen- als het kringstelsel zijn voor- en nadelen hebben.

Veto: Waarom zijn jullie opgekomen voor de kring of het presidium? Er wordt wel eens gezegd dat — vooral bij de grote kringen — het goed is voor je CV en verdere carrière. In hoeverre speelt dit voor jullie mee?

Stijn (Ekonomika): «Als je een heel jaar je botten moet afdraaien om verkozen te geraken en volgend jaar sta je ermee op en ga je ermee slapen, als je dat alleen voor je CV moet doen, dat kun je niet.»

Erland (VRG): «Ik denk dat we eerlijk moeten zijn en zeggen dat het zeker niet negatief staat tegenover een werkgever. Maar als dat de enige beweegreden is voor

vrouwen.»

Stijn (Ekonomika): «Wij hebben twee jaar geleden het tegendeel van ondervet-geenwoordiging bewezen met een vrouwelijke preses.»

Dries (Ekonomika): «Er zijn wel wat mensen tegen een vrouwelijke preses. Een kantus leiden gaat heel moeilijk, maar ook andere dingen.»

Veto: Kunnen ze niet genoeg drinken, misschien?

Dries (Ekonomika): «Nee, je moet sterk bij stem zijn.»

Thomas (VRG): «Misschien hebben meisjes eerder een verkeerd beeld van een presidium. Ze horen natuurlijk ook veel stoere verhalen over clubtoestanden en zo.»

Poi (LBK): «Als je opkomt als preses heb je toch al in het presidium meegedaan.»

Erland (VRG): «Ja, ik weet niet... Misschien hebben meisjes een minder groot verantwoordelijkheidsgevoel of zo.»

Thomas (VRG): «Ik heb het ook gezien bij de samenstelling van onze ploeg. Meisjes vragen meer naar de specifieke taken en verantwoordelijkheden. Ze zien het eerder als een zware taak.»

Dries (Ekonomika): «Ik denk dat meisjes minder hard zijn. Bij ons moet je veel commentaar kunnen verdragen, en soms slaan zij sneller in paniek.»

Sofie (Psychologische Kring): «Bij ons zijn er nu meer meisjes dan jongens.»

Erland (VRG): «De meisjes bij ons vinden de taak van preses zelf te hoog gegrepen. Vorig jaar was er een meisje die zelf zei 'ik mag koördinatie doen, dat is toch ongeveer het hoogste wat ik kan bereiken in het presidium'.»

Thomas (VRG): «Dat is misschien een persoonlijke zaak, dat zij het presserschap niet aankan.»

Stijn (VRG): «Het gemiddelde meisje is minder snel geneigd om verantwoordelijkheden op te nemen. Dat is een vaststelling.»

Gerop en getier zijn zijn deel.

Thomas (VRG): «Eigenlijk is het toevallig dat hij naast mij zit, hoor.»

Thomas (Politika): «Ik dacht net dat jullie een hechte

geheel kunnen samenwerken en functioneren.»

Jörg (LBK): «Als er bijvoorbeeld zes mensen functies onder elkaar zouden verdelen, zouden die in het fakhuus gewoon weggestemd worden.»

Sven (Psychologische Kring): «Hoe werkt dat dan? Komt iedereen apart op?»

Poi (LBK): «Er is één presentatie in het voorjaar en één toespraak op de verkiezingsavond zelf, en op die basis wordt je verkozen.»

Stijn (VRG): «Is de jaarwerking dan ook van lager gehalte? Het is toch normaal dat je deftige verkiezingen en een deftige kampanje voert als je een heel jaar verantwoordelijkheden gaat opnemen?»

Poi (LBK): «Je komt niet op voor een functie in het fakhuus als je niet daarvoor al je pluimen verdient hebt, als regisseur van de revue, of bij 'Bloedserius' of zo. Het voordeel is dat ons systeem de beste mensen op hun plaats brengt.»

Thomas (Politika): «Er wordt altijd de nadruk gelegd op strubbelingen bij twee ploegen. Het kringstelsel met ploegen biedt echter ook geen nadelen, evenals de werkwijze bij de Landbouwkring. Er wint wel

iemand, haakt die in de loop van het jaar wel af.»

Dries (Ekonomika): «Als je na een fuif om zes uur 's morgens begint met de opkuis, dat ziet geen kat.»

Erland (VRG): «Om het op een bijbelse manier te zeggen: 'je wordt er wel rijker van' als je iets organiseert.»

Thomas (VRG): «In de eerste plaats ben je student. Als je in je vrije tijd denkt om je konstruktief ten dienste te kunnen stellen van je medestudenten, dan doe je het. Maar als er 99 dingen prima gaan en één ding niet, dan krijg je daar kritiek op. Men gaat ervan uit dat je het allemaal aankan.»

Poi (LBK): «Eigenlijk doen we het allemaal om meer succes te hebben bij de vrouwen.» Gejoel alom.

Vrouwen

Veto: Een paar weken geleden werden de resultaten van het onderzoek van de werkgroep Vrouw-Man-Universiteit-Samenleving bekendgemaakt. Er zit hier slechts één vrouw aan de tafel. Hoe zit het in de nieuwe ploegen met de vrouwelijke vertegenwoordiging?

Jörg (LBK): «In 't fakhuus zitten er vooral

ploeg vormden!»

Verbrassen

Veto: Hoe zit het eigenlijk met de deelname aan de presidia? Is het moeilijk om volk bijeen te krijgen voor vergaderingen en zo?

Koen (Germania): «Wij van Germania hebben 35 mensen uit één groep van 110 die zich inzetten in het presidium. Wij gebruiken wel de naam 'presidium', maar de werking gebeurt toch helemaal anders dan bij de grote kringen.»

Thomas (Politika): «Ik denk dat Psychologie en Politika het tegenovergestelde bewijzen. Wij zijn ook een grote kring van ongeveer 1.500 studenten en bij ons kan wel wat bij Ekonomie of Rechten blijkaar niet kan.»

Thomas (VRG): «Je moet drieduizend studenten overkoepelen, dat betekent dat de bevoegdheden goed moeten vastliggen. Het zijn de verkozenen die de boel een heel jaar moeten laten draaien.»

Stijn (VRG): «Er is een groot verschil tussen macht en verantwoordelijkheid, het gaat bij ons om dat laatste. Het kan dan ook

vervolg op p. 8

vervolg van p. 7

niet dat mensen van buitenaf zomaar mogen meestemmen, zonder verantwoordelijkheid te dragen.»

Sven (Psychologische Kring): «Ik stel me alleen de vraag dat wanneer het slecht gaat, er niemand iets aan kan veranderen?»

Thomas (VRG): «Nee, een presidium wordt aangesteld voor een jaar. Het is niet zo dat er in het midden van het jaar een evaluatie gebeurt en dat het presidium kan afgezet worden.»

Stijn (Economika): «Bij ons worden serieuze wijzigingen voorgebracht op de bestuursvergadering en dan wordt er gezien waar het fout gaat.»

Erland (VRG): «Ik denk niet dat dat zo strikt gereguleerd moet worden. Wij worden eigenlijk permanent geëvalueerd. Als we een slechte fuil organiseren, horen we dat de avond zelf wel.»

Sven (Psychologische Kring): «Daar gaat het helemaal niet om, het gaat om inspraak.»

Thomas (VRG): «Wij zouden dus, bij wijze van spreken, een heel jaar op onze luie kont kunnen gaan zitten, het geld verbrassen en niemand zou er iets tegen kunnen doen?»

Jörg (LBK): «Ik denk dat we over het hoofd zien dat we alle mensen bij de werking moeten betrekken. Bij ons kan dat alleen door naar alle jaren te stappen en iedereen uit te nodigen voor de algemene raad. Er komt echter weinig volk naartoe. Hoe zit dat bij jullie?»

Dries (Economika): «Wij moeten drie dagen op voorhand affiches uithangen.»

Prestige

Jörg (LBK): «Met affiches uithangen trek je de kringwerking niet open. Ik denk dat dat sowieso moeilijk is bij de heel grote kringen.»

Koen (Germania): «Wij organiseren elk jaar een eerste kanweekend, waarop de

met betrekking tot de verschillende beheersorganen staan centraal. Die worden eerst bepaald en dan komen we op.»

Sven (Psychologische Kring): «Voor mij persoonlijk is een verkiezing een noodzakelijk kwaad. Wij komen al een drietal jaar op met een ploeg en hebben een degelijke campagne. Ik vraag me soms af of die mega-activiteiten nu echt wel nodig zijn.»

Dries (Economika): «Wij kunnen ons niet permitteren om in februari het Ladeuzeplein niet vast te leggen. Dan hebben we geen prestige meer.»

Thomas (VRG): «Eerst kom je samen gedurende twee weken tot twee maand en leg je een concept vast. Maar daar zul je de verkiezingen nooit mee winnen. Daarna gaat het inderdaad om zo creatief mogelijk de campagne te voeren. Meer vaten en meer sponsoring helpen dus wel degelijk om verkozen te worden.»

Erland (VRG): «De andere ploeg had nochtans meer geld dan wij en toch zijn wij verkozen. Het gaat dus niet om nog meer gratis uit te delen, de origineelste wint uiteindelijk wel.»

Ramp

Thomas (VRG): «Je wordt verkozen op originaliteit, op sympathie, op hoe je overkomt en niet op je concept.»

Sven (Psychologische Kring): «Dat is een ramp, want je moet dan gewoon sympathiek doen om verkozen te worden.»

Thomas (VRG): «Dat is een ramp, want je moet desnoods een rolletje spelen. Op ons fakultair debat was er misschien twintig-dertig man. Nochtans is dat essentieel voor de jaarverkiezing. Op een optreden of een fuif heb je gemakkelijk 800 man. Een verkiezing binnen een grote kring win je op basis van brood en spelen. Waarom? Omdat we juist met zoveel zijn. Omdat het onmogelijk is van mens tot mens je mening te verkondigen en je concept uit te doeken te doen.»

Erland (VRG): «We hebben een cd naar iedereen opgestuurd, vergezeld van ons programma. De mensen lezen dat echter niet graag.»

Poi (LBK): «Concepten heb je vooral nodig voor onderwijs. Wij proberen van op

wijsverantwoordelijke achter de rug. De gemiddelde student interesseert zich geen bal voor wat je doet op dat vlak. We hebben dit jaar werkcollege-aanpassingen gehad, toch een heel belangrijke program-mawijziging. Er kwam geen mens naar de speciaal ingelege vergadering maar nu

komen ze wel allemaal naar me toe om te vragen hoe de examenregeling eruit ziet. Dat is het enige wat de studenten bij ons interesseert. Het klinkt grof, maar daar komt het op neer. 'Moet ik meer werken?' en 'Wanneer zijn de exams?', daar draait het om.»

Veto: Is dat niet wat zwart-wit voorgesteld?

Luc (VRG): «Helemaal niet, je moet ervoor zorgen dat de student het best gediend is. Daarvoor heb je onderwijsverantwoordelijken, die zorgen dat ze hun vakken aangepast krijgen en zo.»

Diploma

Stijn (VRG): «Naar aanleiding van de witte mars met de debatten, wilden de studentenverantwoordelijken colloquiumlessen organiseren. De lessen zouden dan vroeger eindigen, en alle vakken zouden vanuit een ander — praktisch — oogpunt bekeken worden. We kregen dat plan erdoor, en ook de profen stonden aan onze kant. 'Wat? Zijt jij zot?' was echter de reactie van verschillende studenten.»

Thomas (Politika): «Als er op Kringraad over numerus clausus gesproken wordt, is de hamvraag of je er wel mensen voor kan mobiliseren.»

Stijn (Economika): «Als je eindelijk bent: wanneer je later in een bedrijf komt, is het enige wat ze vragen je diploma. Zij leiden je dan verder op. Het is dus logisch dat bij ons de studenten zich niet met onderwijs bezighouden.»

Poi (LBK): «Er wordt toch gevraagd naar wat je buiten je studies hebt gedaan?»

Luc (VRG): «Veel studenten redeneren van 'zo snel mogelijk erdoor, liefst in eerste zit, met zo weinig mogelijk lessen en practica'.»

Jörg (LBK): «Je moet toch oppassen met zo'n uitspraken, want op een bij ons gehouden enquête kwam er een enorme respons.»

Poi (LBK): «Interne evaluatie wordt echt wel serieus genomen. De belangrijkste taak van een fakulteitskring is dat je ondanks alles toch goed onderwijs levert en dat de fuiven en kantussen eigenlijk van minder belang zijn, om het kru te stellen.»

Thomas (Politika): «Eigenlijk kost je dat geld, een jaar in een presidium zitten. Niet dat je zelf je campagne moet financieren, maar op al die fuiven en kantussen moet je ook je drank betalen.»

Thomas (VRG): «Vind je dan niet dat, als je een heel jaar uwe zak afdraait, je op het einde van 't jaar eens met heel de ploeg mag gaan eten?»

Veto: Hoe zit het eigenlijk met de sponsoring die jullie voor de kiesweek binnenrijven? Hoeveel heeft het gekost en staan daar limieten op?

Dries (Economika): «Bij ons is dat ooit voorgesteld, maar waarom eigenlijk? Wij zouden toch stom zijn van zoiets te weigeren als ze het aanbieden. Wij vragen wel discretie van het comité dat de boekhouding inkijkt. Ik zeg dus liever niet hoeveel de campagne gekost heeft.»

Thomas (VRG): «Het kiescomité heeft het recht om ieders boekhouding in te kijken. Ik vind dat niet meer als normaal. Bij ons bedroeg de sponsoring 290.000 frank, met de sponsoring in natura erbij zal dat op een dik half miljoen komen. Maar dat is nog niks in vergelijking met Economika.»

Verhalen

Stijn (Economika): «Ja, dan doen er weer wilde verhalen de ronde.»

Thomas (VRG): «Een manier om die wilde verhalen te stoppen is gewoon zeggen hoeveel het is.»

Stijn (Economika): «Er kwam bij ons een ploeg op die weigerde campagne te voeren, ze hadden maar één grote activiteit. Wel, die zijn vlak voor de kiesweek gestopt omdat ze wisten dat ze toch niet konden winnen. Ik heb die gast al drie weken niet meer gezien, die durft gewoon niet meer buitenkomen.»

Luc (VRG): «Er zijn trouwens opmerkelijke verschillen in de budgetten van de verschillende ploegen. Wij hadden bijvoorbeeld zelfs geen enkele Bekende Vlaming, dat scheelt enorm in het budget.»

Thomas (Politika): «De verliezende ploeg van Economika vorig jaar heeft 300.000 frank uit eigen zak bijgepast omdat het budget ontoereikend was. Ze waren met vijftien, dus da's elk 20.000 frank. 'Als je wilt, heb je dat ervoor over', was de redenering.»

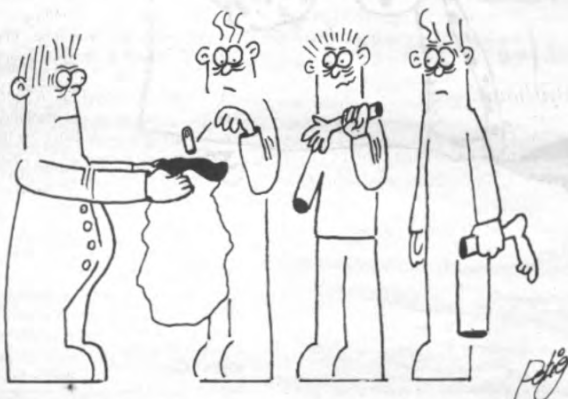
Dries (Economika): «Ons budget dit jaar was minder dan die ploeg. Uiteindelijk ging het om 800.000 frank geldelijke sponsoring en een paar honderduizend in natura.»

Thomas (Politika): «De grootschaligheid van sommige kringen en kringverkiezingen voelen wij aan den lijve. Afgestudeerde ekonomen denken natuurlijk het eerst aan hun kollega's wanneer hun bedrijf aan sponsoring gaat doen. Hetzelfde geldt voor het VRG. Zo belde onze ploeg naar het Nieuwsblad voor gratis kranten, pol & sokkers zijn immers krantenlezers. Alle sponsoring was echter al naar Economika gegaan.»

Ann Bries
Benny Debruyne

Onze ekskuzes mocht een sitaats ergens bij de verkeerde persoon in de tekst terechtgekomen zijn. Het was echter geen sinekure om de verschillende stemmen uit elkaar te houden. Daarnaast hebben wij nog ekskuzes over voor het ontbreken der foto's (de presessen pakken blijkbaar niet op papier). Maar geen nood, als je ze alsnog wilt zien, neem dan intensief deel aan de kringactiviteiten en ontmoet hen in levenden lijve!

DAGELIJKS RITUEEL BIJ SLUITINGSTIJD HOUTZAGERIJ

meeste studenten 'gerekruteerd' worden en betrokken bij de kring en haar activiteiten. De meesten worden dan ook in tweede kan verkozen en blijven een à twee jaar meedraaien. We vertrekken dus meestal van nul, maar dat heeft ook zijn voordelen.»

Stijn (VRG): «Dus de mensen van tweede lic houden zich daar niet meer mee bezig?»

Koen (Germania): «Nee, want die moeten hun tesis maken en lesgeven.»

Dries (Economika): «TEW is ook vier jaar, ik zit nu in eerste lic en wij moeten ook een tesis maken, dat gaat toch?»

Veto: Ligt de klemtoon bij de verkiezingen niet vooral op zoveel mogelijk gratis weggeven en ludieke activiteiten organiseren, eerder dan bij het inhoudelijke van de werking, op het vlak van onderwijs?»

Dries (Economika): «Onze standpunten

elke raad een zekere ervaring en continuïteit te creëren. Bij ons gaat het om een 15-jarenplan, met een semestersysteem dat voor de fakulteit werd uitgedacht. Daar wordt hard aan gewerkt.»

Thomas (VRG): «Een algemene vraag: is het niet belangrijk om elk jaar opnieuw het concept in vraag te stellen, om te zien of er mogelijke verbeteringen kunnen aangebracht worden?»

Poi (LBK): «Dat is een tweedejaar vraag, er zijn elk jaar veranderingen, die besproken worden op Kringraad, in Veto, overall. Ik denk dat de vraag 'hoe onderwijs georganiseerd moet worden' in alle kringen nogal gelijklopend is en komt goed overeen met de nieuwe nota van Onderwijsraad die eraan komt.»

Luc (VRG): «Ik heb nu een jaar als onder-

Vrouw zwaait uiteindelijk toch de plak

It rommelt binnen Historia. Zijn het de naderende examens die dreigen, of de zomerriebels die bovenkomen? Werkt de jaarlijkse sluiting van de fak op de gemeoeren? Of is het misschien weer verkiezingstijd?

De liefhebbers van kringshandaaltjes herinneren zich hoogstwaarschijnlijk nog de perikelen van de vorige verkiezingen binnen Historia. Toen trok de enige geldige preseskandidaat op het allerlaatste moment zijn staart in en moest er op de valreep een vervanger opgeduid worden. Daarop ontstond er een ploegscheuring, gevolgd door een complete statutenheisa en ontaardde de zaak in een ware obussenoorlog. Dit jaar leek het even dezelfde kant op te gaan.

Het is een feit dat er zich in een kring als Historia nooit veel preseskandidaten aanbieden. De doorsnee historicaan is op dat vlak immers geen echte held. Hij is eerder het tipe dat aan de kant staat en commentaar geeft op de waaghalzen die wel hun nek durven uitsteken. Want kritiek zul je er als preses gegarandeerd krijgen. Kritiek uitoefenen is de aard van een historicus, daar is hij voor opgeleid. Deze 'kritische' ingesteldheid is waarschijnlijk een van de redenen dat de zogenaamde lolploegen zoveel succes kennen. Via deze alternatieve weg spuit Jan en alleman zijn frustraties over wantoestanden in de actualiteit of, traditioneel, over de presidiumwerking van het afgelopen jaar.

Het aantal lolploegen is in de loop van de jaren in die mate toegenomen, dat men er een speciaal circuit voor heeft moeten oprichten, naast dat van de 'serieuze' ploegen. De naleving van de statuten voor inschrijving en verloop van de verkiezingen worden met argusogen gevolgd door het Neukom (Neutraal Komitee). Het Neukom bestaat normaliter uit de huidige preses en twee verkozenen. Om onduidelijke redenen werd dit jaar van dat plan afgeweken en nam de preses van twee jaar geleden de taak van voorzitter op zich. Veel bijzonders zou die niet te doen mogen gehad

En? Voor An Convents gestemd?

(foto Peter Creemers)

hebben want er was slechts één serieuze ploeg ingeschreven, The H-Family.

Alles leek ook normaal tot een week voor de stembusgang. Toen werd een 'belangrijk bericht' ondertekend door "het presidium 1996-'97" naar alle leden van Historia verstuurd. De brief riep bij de lezers de fijne momenten van het afgelopen jaar nog eens op, om dan over te gaan op "een ernstig insident rond de nieuwe presesverkiezingen..."

In wat volgde werd The H-Family ervan beschuldigd via een "weldoordachte zet de democratie te willen uitschakelen" door uit haar eigen rangen een tweede groep met de klinkende naam 'Oldies' naar voren te schuiven. De schrijvers deden daarom

een oproep op om massaal onthouding te stemmen.

De leden van The H-Family kregen bijna een beroerte en ook de kringvergadering wist niet waar ze het had. De groep 'Oldies' was namelijk ingeschreven bij de lolploegen, waardoor ze sowieso niet voor een kandidaatpreses in aanmerking kwam. Bij navraag bleek tevens dat twee van de zes ondertekenaars uit het presidium niet op de hoogte waren van het schrijven. De kringvergadering van Historia en het Neukom deden nog een poging om het spijtig misverstand te herstellen, maar het onheil was al geschied. Op het debat dat doorging de dag voor de verkiezingen kwam slechts 31 man af, deelnemers van de ploegen inbegrepen. De dag nadien brachten van de 602 historici er maar 171 (ofwel 28 procent) hun stem uit, letterlijk een historisch dieptepunt. De vraag tot onthouding was niet ingewilligd (2 stemmen).

Onthouding

An Convents en de H-Family wonnen nog overtuigend met 72,5 procent van de stemmen. We hadden een gesprekje met de kersverse preses, die pas de derde vrouw is in 63 jaar om aan het hoofd van de kring te staan.

Veto: Denk je dat de lage opkomst bij de verkiezingen alleen te maken heeft met de brief of is het een algemene trend dat studenten minder in kringwerking geïnteresseerd zijn?

An Convents: «De brief heeft er waarschijnlijk wel mee te maken. Ik denk dat de mensen het beu zijn dat er altijd vanalles

over hun hoofd heen uitgevochten wordt. Daarom werken ze dit op zo'n manier uit. Wel is het ook een beetje een algemene trend, als je bijvoorbeeld bedenkt dat veel kringen in Letteren moeite hebben om de opvolging te verzekeren. Het is de laatste jaren blijkbaar een trend dat mensen zich minder gaan engageren.»

Veto: Rond de verkiezingen binnen geschiedenis werd heel wat minder heisa gemaakt dan in andere richtingen. Is hier een reden voor?

An Convents: «Het is vooral een rustige kampagneweek geweest, omdat we maar de enige deelnemende ploeg waren. Daarenboven vind ik eigenlijk ook dat het niet hoeft om vanalles te zitten uitdelen. Het was een bewuste keuze om het sober te houden. We hebben wat affiches uitgehangen en programmaboekjes rondgedeeld, gevolgd door een voorstelling in de lessen. Verder werd enkel wat snoep uitgedeeld.»

Veto: Wat staat er voor volgend jaar op het programma?

An Convents: «Veel zaken zullen overgenomen worden van het afgelopen jaar, zoals bijvoorbeeld de barbecue in het begin van het academiejaar of het colloquium. Dit waren enkele grote initiatieven die echt wel de moeite waard waren. We zullen opnieuw proberen om zoveel mogelijk mensen te bereiken zonder daarom veel geld eraan uit te geven. Het tonen van een film bijvoorbeeld, kost helemaal niks in vergelijking met het aantal mensen dat je ermee kunt bereiken. In die zin verschillen we dan weer helemaal niet van de grote richtingen.»

Nathalie Vernimme

Voordeliger reizen kan écht niet.

Promotionele reisformules heel het jaar door. Exclusieve 'luchtvaart'-trein-'bus' tarieven voor studenten en jongeren. Dé laagste luchtvaartprijzen wereldwijd voor iedereen. Airpassen en around-the-world tickets. Last minute aanbiedingen. Dé voordeligste citytrips en verblijven 'à la carte'. Rondreizen met internationaal karakter. Aantrekkelijke huurwagenformules. Studenten- en jongerenkaarten. Annulerings- en reisbijstand-verzekeringen.

Connections Leuven
Tiensestraat 89,
3000 Leuven
TEL.: 016/29.01.50

Connections Hasselt
Botermarkt 8,
3500 Hasselt
TEL.: 011/23.45.45

Ook te Aalst, Antwerpen, Brugge, Brussel, Gent, Liège, Louvain-La-Neuve, Mechelen, Mons, Namur en Turnhout.

TELE sales: 02/5500.100

UW
THESIS
geprint op Docutech 600 dpi
en ingebonden
in
3 dagen
Kopies en digitale druk
Tiensestraat 154 - 3000 Leuven - Tel. : 016 / 23 52 64
Open : maandag tot vrijdag van 8.30 u tot 18.30 u.
acco

"Ik steek mijn riek in elke katoliek"

U houden niet van weermannen, weervrouwen daarentegen kennen in hun ogen wel genade. Ze spelen Nederlandse kleinkunst van zeer vreemd allooi. Overdag zes eerbare burgers met een sociale taak, ontpoppen zij zich des nachts tot verdedigers van 'de goede zaak'. Wie nu geeuwt, moet wel weten dat hun teksten — die de onmisbare basis vormen, aangezien hun muziek nogal rudimentair is — getuigen van een gevoel voor humor dat werkt als een betonboor, doorspekt met fijnzinnige formuleringen als "feminist, mottig wicht, benen open en bakkes dicht". Dat liedje is een ode aan feministen met gevoel voor humor, en hekelt diegenen die zichzelf te zeer au sérieux nemen, iets waar men de jongens zelf trouwens niet echt van kan beschuldigen.

dood van Boudewijn. Een aantal mensen had het plan opgevat om Franse skaovers van de Dead Kennedys (*SCHEPENCOLLEGE VOSSelaar BANT ROCKBITCH*) (een pre-historische punkgroep) te spelen. Aangezien wij geen president hebben, moesten ze het met Boudewijn doen. Een ander project waar de jongens zeer actief mee bezig waren was Eddy Wally & The Spiders van Ertvelde, een groepje dat schlager-versies van Bowie's nummers ten gehore bracht. Een aantal 'Black Box' vragen (gezelschap-spel waarbij je de ander en vooral jezelf de das omdoet) werden op hen afgevuurd.

Veto: Je zit vast op een onbewoond eiland. Wie mag er zeker niet bij?
Buenaventura: «De weermannen.»
C3A: «Sabine De Vos.»
Pater: «Gerolf Annemans.»
Boudoin: «Andrea Cronenbergs, of nee, Luc Van Den Brande.»
C3A: «Dan wil ik wel eventueel met Andrea.»
Malcolm: «Augurken, want ik lust dat niet.»
Veto: Wie kan niet lachen

met een slagroomtaart in zijn/haar gezicht?
Malcolm: «Wij geloven niet in slagroom-

taarten, alleen in brandbommen.»
Buenaventura: «Ik wil Malcolm wel een augurk in zijn gezicht gooien.»
Veto: Je hebt van lieve oude grootmoeder een fortune geërfd. Wie laat je dat zeker niet beheren?
In koor: «Malcolm Nix!»
Veto: Wie van jullie is politiek het meest links?
Pater: «C3A, want hij maakt de teksten.»
Buenaventura: «Malcolm, want hij heeft een strafblad!»

C3A, ofte de blauwe dopkaart (zang en teksten), Pater Meinhof (zang), Buenaventura d' Orazio (gitaar), Boudouin Lahaut (zang), Malcolm Nix (situationistische concept-manager) en Markies de Schade (gitaar en trompet) traden totnogtoe twee, nee drie keer op, als je het tweekoppige publiek in de Gentse 'Democracy' meetelt. Zoals C3A zegt: "Je moet je publiek beoordelen naar kwaliteit, niet naar kwantiteit."

Weermannen

In de hagiografie van 'Les Baudoins Morts' sirkuleren er verschillende verklaringen voor de groepsnaam. De eerste vermeldt dat de naam reeds bestond voor de

cultureel centrum

 Leuven

(advertentie)

FUNDACION PATAGONISTA

(of Dirk Van Esbroeck, Luk Tegenbos, Peter Van Eyck)

KUNSTENMATINEE

(de enige echte, hoed u voor namaak)

De onovertroffen Fundacion Patagonista geeft een deel van zijn rijke archieven aan het publiek prijs. Een unicum! Een kleurrijke revue! Op maat gemaakt voor Leuven! Ware en echt verzomen gebeurtenissen uit het rijke Patagonische leven worden op muzikale, auditieve, ja zelfs virtuele wijze voor het licht aan uw voeten geworpen.

Met het Versterkt Orkest van het Ukulogisch Museum, Duo Van Esbroeck/Masondo, Duo Borghlevens/Desimpelere, De Onschuldige Hand, De Koningin Laure-Thérèse Wedstrijd, De Ernstige Noot, en Tal van Anderen.

Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
 Zondag 4 mei om 16 uur
 Reservatie: 016/222 113

Malcolm: «Ach, wie niet.»

Krijgertje

Veto: Jullie gaan voor een maand samen op vakantie. Wie is er de maniak die duizend keer gaat kijken of het licht wel uit is en het gas dichtgedraaid?

In Koor: «Malcolm, natuurlijk!»
Malcolm: «Dat is mijn taak, ook om misbruik te maken van hun talent om de goede zaak te verdedigen. Ik zal mij echter niet persoonlijk verrijken, want daar zijn ze niet goed genoeg voor.»
Boudoin: «Ik moet bekennen dat C3A en ik meestal wel kijken of het bier koud staat.»
Veto: Met wie zou je wel eens krijgertje willen spelen in een modderbad?
Buenaventura: «Met u.»
Malcolm: «Met mijzelf, om mijn eigen problemen eens op te lossen. Of met een meidengroep, maar die meisjes willen nooit iets met mij te maken hebben. Spijtig.»
Veto: Wat hebben jullie tegen de weerman? In een liedje gaat het als volgt: 'voor een droog en fris gevoel, sla de weerman op zijn smoel'.
Pater: «Wij zijn vooral tegen de weerman omdat wij weervrouwen of weervolven het weerbericht willen zien presenteren.»
Veto: Jullie spelen kleinkunst met een grote boodschap.
Boudoin: «De syndikale strijd is onze hoofdtekst. Verder moet je er niet teveel achter zoeken.»
Malcolm: «Ja, en ten tweede denken we op langere termijn. Het gaat er niet om wat

Vorige week gaven enkele jonge Leuvense stripkenners een felgesmaakte performance weg op de zolder van het Oratorienhof, een geslaagde mix van mimekunst en monstertekenen. Zolang het jaar nog duurt, zullen wij enkele teksten van hun hand publiceren. Volgende week is Foob aan de beurt, deze week leest u de sympathieke alleedaagse observaties van Bart Schoofs.

1. Ergernis is mijn leven. Soms droom ik dat ik op een dag mijn huis verlaat en op straat wordt opgewacht door een kluitje medemens. "Het was maar een grap!" lachen ze mij toe. "We hebben je in het ootje genomen! Maak je maar geen zorgen over ons! Helmut Lotti bestaat niet echt! Wij zijn slechts een kunstproject!" Terwijl ik flet begripend afwacht treedt een man naar voren. "Wij komen onze uiterlijke kenmerken van stompzinnigheid bij je inleveren", verklaart hij. "Aanvaard deze stuitende symbolen en verbrand ze opdat geen mens ze ooit nog onder ogen krijgt!" Bedolven onder een lading met bloemen bedrukte leggings, joggingpakken in parachutesof en wat dies meer zij word ik zweetend wakker. Medemens! Laat mij niet in de steek! Zonder u kan ik niet leven!

2. Wat is het verschil tussen Vlaamse en Nederlandse studentencldubs? De leden van de laatste kunnen na drie pintonog artikuleren. Dat is een gedachte die onder andere in mij opkomt wanneer ik in het hofst van de nacht tegen wil en dank in bed lig te luisteren naar voorbijtrekkende hordes toekomstige advocaten, managers, ekonomen en ander onverkwikkelijks. Aa leieieeee ooooooeeee! Ekonomika. Oeaaaaeieieeeeeoooooe! Moedere Ojlsjtere. Aoooeceaaaaceeeuuu! Industria. Hollandseuj Gildeuj! Aajaax! Zie je wel? Aaaaa eeee iiiii ooooo uuuuu! Daar heb je de Kelten. Ik spring overeind en ruk het venster open. "De ypsilon", schreeuw ik, "jullie zijn de ypsilon vergeten, stelletje zultkoppent! Wat moet er toch van jullie worden?"

nu 'in' en trendy is, maar wat er binnen een paar jaar zal aanslaan. Ik ben er altijd in geslaagd om trends te voorspellen. Ik voorspel dat onze muziek binnen een paar jaar heel populair zal zijn. Met de new beat had ik ook gelijk, dus...

C3A: «Wij vertrouwen hem en daarom investeren we in onze carrière, ons instrumentarium en onze cd.»
Veto: Waarom zijn jullie zo fel gekant tegen flippo's?
Pater: «Daarvoor moet je 'Het Klokje' lezen.»
Buenaventura: «Daar staat in dat flippo's 'the evil of the world' zijn.»
Malcolm: «Er bestaat zelfs een flippo van een bol. Die mens is daarvoor doodgegarmeld, en dan zetten ze hem nog op een schijf! En al die kinderen trappen daar natuurlijk in.»

Ann Bries

'Les Baudoins Morts' konserteren op 1 mei in het Achtuurenhuis (zie agenda) en op 31 juli aan het monument voor de gesneuvelden in Leuven. Elke zondagavond zijn ze van 23 u tot middernacht te beluisteren op radio Scorpio. Je kan hen altijd kontakteren in de Clockwork, ze komen dan gratis je wandeling/*kampvuur*/fjuif/*bal* opvrolijken/*fin het honderd sturen*/vergalen* (*schrapen wat niet past).

88

I-COPY

118

Tiensestraat
KOPIËREN - DRUKKEN - PRINTEN - ONTWERPEN
Tiensestraat

9 - 19 u.
9 - 19u
gesloten

Maandag t/m Donderdag
Vrijdag
Zaterdag

9 - 22u.
9 - 20u.
10 - 17u.

.....IT TAKES TWO TO TANGO..... (advertentie)

“Ik reis liever in mijn hoofd”

Op woensdag 23 april werd met 'L'Libre 23' de literaire kant van Leuven in de kijker geplaatst. Met 'De achterkant van het Boek' als thema werden de deuren van de boekhandels en uitgeverijen in het Leuvense wagenwijd opengesteld. Een poëzieavond in de voor die gelegenheid literaire tuin van Uitgeverij P was een waardige afsluiter van de dag. Wannes van de Velde, bekend als zanger van het betere Vlaamse volkslied, stelde die avond immers zijn nieuwe boek voor. 'Een wad in de tijd', verlicht met houtsneden van eigen hand.

Voorafcer Wannes op het geïmproviseerde podium verscheen, was het de beurt aan zes dichters wiens werk uitgegeven is bij Uitgeverij P. De 23-jarige Jeroen Vermeiren mocht van wal steken en las onder meer voor uit zijn bundel 'Wild Vlees'. Zoals de titel al laat vermoeden is zijn werk over het algemeen erotisch geladen, maar zeker en vast te smaken. Hij werd gevolgd door Alfred Warrinier, voor sommige Leuvense studenten zeker geen onbekende, gezien de man algebra en topologie doceert. De positieve wetenschappen vormen dan ook de rode draad door zijn werk, wat geregeld aanleiding gaf tot verrassende poëzie over het licht van computerschermen en vallende stenen. Warrinier begon trouwens zijn voordracht zeer toepasselijk met een citaat van Wittgenstein: "Uitimately, mathematics is poetry".

Vervolgens passeerden Karel Sergen, Johan Van Cauwenberge (beter bekend van het Radio 3-programma 'De Kunstberg' dan als dichter), Katrijne Van Der Hallen en Willie Verheghe de poëzieserie van Uitgeverij P. Hun poëzie was vaak zeer uiteenlopend van aard, maar altijd van kwaliteit. Vooral Willie Verheghe viel bij Veto in de smaak met zijn gedichten over de dood van Aytron Senna en de mijnramp in Marcinelle. Maar de man waarop iedereen ongetwijfeld gewacht had was Wannes van de Velde.

“Taal is niet te beperkt om grootse gedachten uit te drukken”

Van de Velde, bij het brede publiek vooral bekend met liederen als 'Ik wil deze nacht in de straten verdwalen', was nogal vermoed na een optreden in de Antwerpse Bourlaschouwburg de avond voordien. Bovendien — zo bekende hij eerlijk aan het publiek — had hij niets voorbereid en droeg hij dus lokaal enkele korte, mijmerende teksten voor uit 'Een wad in de tijd'. Wannes's spontaniteit en Antwerpse tongval maakten alles meer dan goed. Luister.

Veto: Op uw zestigste verjaardag bent u nog steeds vooral bekend als kleinkunstzanger. Vreest u niet dat deze reputatie afbreuk doet aan uw literaire werk?

Van de Velde: «Ten eerste is kleinkunst een woord uit de jaren zestig (grijnst). Ten tweede ben ik heel veel met tekst en taal bezig, dat merk je ook in mijn muziek. Taal is ongetwijfeld één van de belangrijkste veroveringen van de mens. Wat men met taal kan doen is ongelofelijk. Wat oorspronkelijk voor de mens een kode was — zoals de bijen — om praktische dingen te organiseren, is uiteindelijk een systeem geworden om diepe gedachten vorm te geven. Ik vind dat mirakuleus. De basis van mijn boek zijn mijn dagboeknotities die ik nu al vele jaren maak en waar ik mijn persoonlijke ervaringen en gedachten in opschrijf. Het boek is in feite een selectie van deze notities.»

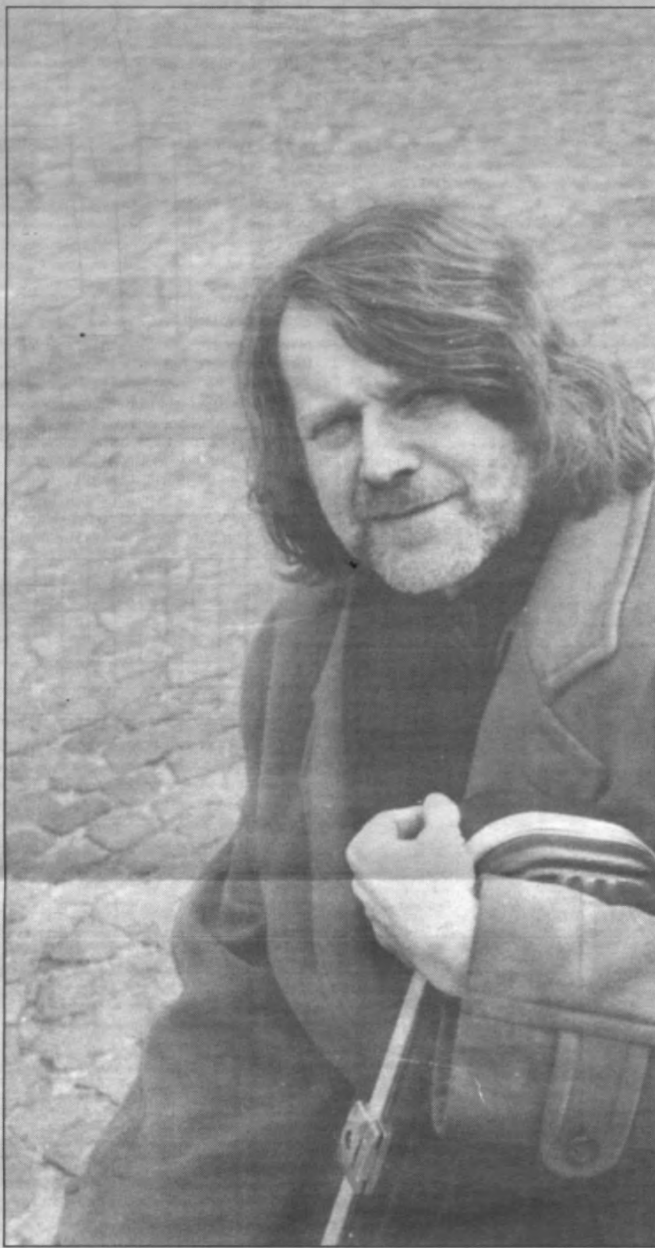
Spanje

Veto: Taal is dus niet te beperkt om grootse gedachten of gevoelens in uit te drukken?

Van de Velde: «Absoluut niet!»

Veto: In het boek zijn vele teksten verbonden met bepaalde plaatsen. Spanje speelt hier vaak een belangrijke rol.

Van de Velde: «Ik heb zeker en vast iets met Spanje. Ik ben geboren en opgegroeid in een herenhuis in de Antwerpse Zirkstraat — tussen de Grote Markt en het Schipperskwartier — boven een winkel met Spaanse voedingswaren. Oorspronkelijk heette die winkel *Comptoir de Valence* en werd de zaak uitgebaat door Belgen. Later werd de zaak uitgebaat door de

Valenciaanse eigenaar en nu heeft zijn dochter de zaak nog steeds. Op de binnenplaats van dat huis, een patio met renaissanceboogjes, stonden vaten wijn te rijpen en die geur is me altijd bijgebleven. In feite was dat huis een klein stukje Spanje in Antwerpen, vandaar dat ik later misschien de weg van de flamenmuziek ben ingeslagen. Vergeet trouwens niet dat de Spaanse periode altijd heeft doorgeleefd in Vlaanderen, en zeker in Antwerpen. De scheldnaam voor de Antwerpenaren, de sinjoren, is trouwens ook alkomstig uit die tijd omdat zij zich even hooghartig gedroegen als de Spaanse heren, de *Senores*. Weet je trouwens wat de echte bijnaam is van de Antwerpenaren?»

«De seminiskinderen (brede grijs). Dat komt van semini of priap, een vruchtbaarheidssidoel uit de oudheid, oorspronkelijk Romeins en later vermengd met Germaanse elementen. Die vruchtbaarheid heeft trouwens niets met erotiek te maken, dat was Eros. Het gaat over de vruchtbaarheid van velden en vrouwen. Net boven de ingang van het Steen bevindt er zich trouwens een klein seminisbeeldje dat oorspronkelijk voorzien was van een gekweld penis in erekte. Bij de val van Antwerpen in 1585 werd deze fallus echter — in de geest van de kontrareformatie — door de

katholieke Spanjolen verwijderd. Maar tot in de jaren twintig zaten vrouwen paternosters te bidden aan dit beeldje om zwanger te geraken (beeldt met armgebaren een zwangere buik uit). Niet toevallig staat dat oude beeldje daar in het Steen, de plaats waar Antwerpen ooit ontstond. Dat gedeelte van de stad ligt net iets hoger, een terp, en vandaar de naam Antwerpen ook, wat eigenlijk 'de oude terp' betekent. 'Steen is trouwens nog altijd een bedevaartsoord voor

Een houtsnede uit Wannes's boek 'Een wad in de tijd'

sommige protestanten, want ze hebben er daar een hele hoop vermoord.»

Vrijmetselaarsnest

Veto: Waar hebben de Antwerpenaren deze naam dan aan te danken? Zijn zij vruchtbaarder dan anderen of juist niet?

Van de Velde: «Antwerpenaren hebben niet alleen de reputatie van hautain te zijn, maar zijn ook altijd vrijdenkers geweest. In Antwerpen hebben ze de papen nooit aanvaard en de stad is altijd al een vrijmetselaarsnest geweest. Vandaar de slechte reputatie van Antwerpen in Vlaanderen.»

Veto: Bent u, zoals uw stadsgenoot Robbe de Hert, ook zo verknocht aan de stad waar u opgroeide?

Van de Velde: «Nee, ik ben zeker niet zo verknocht aan Antwerpen als hij. Ik zou even goed in een andere stad kunnen leven. Ik ben zeker wel een stelling.»

Veto: Zoals ook te merken is in het lied 'In de natuur wou ik gaan leven'?

Van de Velde: «Dat was inderdaad ironisch. Dat was in de tijd dat iedereen terug in de natuur wou gaan zitten. Natuurlijk in een fermette met vloerverwarming (lacht luid). Zo hebben ze het platteland om zeep geholpen.»

Veto: Bent u eigenlijk een fervent reiziger?

Van de Velde: «Absoluut niet. Een reis is voor mij een hele hoop praktische besommingen. Ik reis liever in mijn hoofd. Ik proef liever de sleer door ergens wat langer te verblijven. Zo heb ik ook het echte Spanje leren kennen, onderweg met BRT 3 toen we in de flamencoclubs gingen spelen, de 'pena flamenca'. Daarvoor had ik Spanje al uitgebreid kunnen proeven in die winkel in de Zirkstraat.»

Proletariërs

Veto: In plaats van de wereld rond te reizen, laat u de wereld liever naar u toe komen in Antwerpen.

Van de Velde: «Inderdaad. Antwerpen als havenstad was vroeger heel kosmopolitisch. Nu is dat anders, met de opkomst van nieuw rechts.»

Veto: Heeft dit misschien iets te maken met de scheiding van het havengebied en de stad, ook geografisch?

Van de Velde: «(denkt na) Dat is inderdaad een hele goede opmerking. Vroeger werkten bijna de helft van de Antwerpenaars in de haven. En die dokwerkers, dat waren geen gewone proletariërs. Die verdienden meer dan dik hun boterham. Maar ze moesten natuurlijk wel hard werken; loopplank op en loopplank af, tot zestien uur per dag. Maar sinds de oorlog is het nogal scheef gelopen in Antwerpen. Zeker in de jaren zestig, toen zijn er heel wat nefaste ingrepen gebeurd op urbanistisch gebied. Er is heel wat zinloos vernield waardoor het weefsel van de stad vernield is, ook sociaal. Vroeger was elke stadswijk nog een dorp op zich. Dat was een heel humane gemeenschap.»

Veto: Wat is er volgens u dan fout gelopen?

Van de Velde: «Een aantal mensen dacht en denkt aan niets anders meer dan aan winstbejag. Daardoor is Antwerpen momenteel mentaal en architectonisch verknocht. Vroeger verliep de evolutie nog ietwat normaal. Pas op, ik verwerp niet alles van de nieuwe wereld. Een stad kan niet duizend jaar hetzelfde blijven, anders krijgen we zoiets als Bokrijk (neemt zijn nieuwe boek ter hand en bladert zoekend). Zoals ik hier geschreven heb: 'Naar Bokrijk zal ik nooit gaan, omdat ik de hutten uit de Kuipersstraat en de houten gevels uit de Zwartzustersstraat daar niet wil zien, maar hier staan de stenen nog steeds op de plaats waar ze duizenden jaren geleden werden neergezet'. Dat gaat over de stenen van Carnac in Bretagne. Dat vind ik fascinerend. Maar de goede dingen van de vooruitgang blijven vaak afwezig. Antwerpen is nu een spookstad, heb je al gezien hoe ze de Groenplaats verknocht hebben? (Ietwat opgewonden) Of de Meir, om die zo te verknocien heb je veel macht nodig. Nu regeert de wetteloosheid van de macht.»

Veto: De etalages op de Meir zijn inderdaad nogal eenvormig maar als je omhoog kijkt zijn er toch nog heel wat prachtige gevels?

Van de Velde: «Als ge dan niet over de blokskes strijkt!»

Veto: U hebt vroeger ook veel gezongen over de stadverloeding.

Van de Velde: «Inderdaad, zo ben ik begonnen te zingen, uit protest, maar nu niet meer. Ik heb geen zin meer om daar nog over te schrijven. Het is toch verloren.»

Veto: Bent u daar verbitterd over?

Van de Velde: «Verbitterd? Nee... Maar toch wel wat ontgoocheld. Het is allemaal heel spijtig.»